

odsev odseva

**Zamuda pri
načrtih za
središče Trzina?**

Kaj sem ti storil?
Polemika med
trzinskimi kulturniki

Antje, ki se upajo
Pogovor z
Renatom Volkerjem

Pri Matijezu je
tudi sirarna

FAHNE

Servis Trzin

**SUPER POPUSTI ZA
VOZILA IZ ZALOGE
KREDIT OD TOM + 0%
PREVZEM VOZIL BREZ PLAČILA
VSI MODELI NA ZALOGI**

Trzin, Ljubljanska 24.
tel.: 061 721 720.
fax: 061 712 032

Trgovina: 061 722 777.
prodaja vozil: 061 712 234

Mondeo EXPLORER
Fiesta **ESCORT**
KA

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 738-980

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Prodajni center Latkova vas
Latkova vas 84, PREBOJ
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

Franšizing: Siporex - SAM
SAK d.o.o., KISOVEC
TEL: 0601/71-182

VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

Se po starih cenah vam nudimo

- strešniki BRAMAC
- opeko MODULARNI BLOK in ostale opečne izdelke
- IZOLACIJSKI material
- APNO, CEMENT
- zidarsko ORODJE, in drugo potrebno za gradnjo in obnovo
- mešalce, cevne odre, podpornike...
- stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX, parket, program JUB-a...
- Nudimo možnost DOSTAVE Z AVTODVIGALOM

V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7 - 19 ure, ob sobotah od 7 - 13 ure.

ČE NE VIDIŠ ČEZ SVOJ PRAG

Kultura je zelo širok pojem. O tem so vsi obsežne študije, knjige, doktorske magistrske. V osnovi gre za vsa ustvarjalnost, v enem od oziroma pa za posameznikovo prikazovanje do življenja in sveta okoli nas. Svoje glasbo, pisano besedo, poezijo in gledališkim ustvarjanjem.

Ali misli za prikazovanje svojega odnosa in življenja je neštet, praktično toliko ljudi. Vsak s svojimi očmi vidi in svet okrog sebe. Tako je prav in zanimivo, narobe pa je, ko začne nekdo trditi, da je pravilen le njegov pogled na svet. Spominimo se samo, kako enolična je Kitajska, ko so vse prebivalce silali preproste delavske uniforme in uničili vse druge lempjeve in drugih pričevanj o kulturi in raznolikosti kitajske kulture. Spominimo, enoglasno razmišljanje so zahtevali tudi drugi diktatorji, spominimo se le Stalina. Ti so naš svet krepko omejevali.

Ali temu se je zdaj, takorekoč, vnela, zaenkrat, vojna med starejšimi in mlajšimi kulturniki. S pisanjem v našem glasilu k temu nehalo prispevati celo mi. Vse je v tem, da smo imeli pred desetletjem v našem kraju dobro skupino igralcev, ki smo tudi zdaj kar uspešne gleda-

liščnike, da pa njihove poti ustvarjanja niso enake. Eni so gojili gledališko ustvarjanje v klasičnem pomenu, drugi pa zdaj hodijo po sodobnejših poteh. Nekateri posamezniki starejše generacije so dosegali vrhunske rezultate, bili so res dobri, prav tako kul so dobri tudi nekateri posamezniki v mladi generaciji. Posploševanje je nevarno. Škodljivo pa je tudi trkanje le po svojih prsih in omalovaževanje drugih. To kaže na premajhno KULTURO - premajhno seznanjenost, poznavanje - izobrazbo, če hočete, in pa na nerazumevanje, nestrpnost - premajhno srčno kulturo, če želite. Zelo narobe je, če trdijo: "Mi smo (smo bili) alfa in omega (začetek in konec), drugi pa so podeni!" To je krivično in ozko. Mladi kulturniki bi se lahko zamislili nad razmerami, v kakršnih so včasih delovali, ko še ni bilo kulturnega doma ali pa je bil še v izgradnji, neopremljen, ko še ni bilo televizije in sodobnih možnosti izražanja. Starejši pa bi se lahko zamislili nad pogoji dela mlade generacije, ko publiko "odžira" televizija, ko so na voljo res kakovostni filmi in številine profesionalne prireditve, ki se jim ob bok težko postavljajo manjše gledališke skupine s svojo, še vedno, amatersko tehniko.

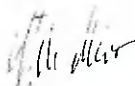
Dobri, pravzaprav odlični, so bili trzinški gledališčniki, ki so uspeli pred desetletji kljub številnim težavam, tako srčno branili in gojili slovensko besedo, vzgajali ljudi in v njihovo življenje vnašati kulturo. Vse priznanje pa si zaslužijo tudi sedanji ustvarjalci, ki jim uspeva pritegniti pozornost javnosti in po njihovo opozorjati na probleme sodobnega življenja. Vsi so zaslužni za poznavanje Trzina v bližnji in daljnji okolici, za dvig ugleda našega kraja.

Narobe pa je, če trdijo, mi smo vse, drugi pa so nič. To ni kulturno! Če hočemo razumeti sporočilnost sedanjih predstav, se moramo zamisliti, moramo se jim posvetiti. Prav tako se je treba zamisliti nad sporočilom in poslanstvom nekdanjih predstav, nad delom nekdanjih in sedanjih gledališčnikov.

Trzinška kultura bi bila lahko precej obogatena, če bi vsi našli skupno, strpno pot sodelovanja. Živi in pusti žveti! Naj mladi delajo po svoje, tisti, ki bi želeli več klasične, pa naj za to tudi zavijajo rokave. V prejšnji številki Odseva smo prikazali, kako so kulturniki delovali nekoč, spregovorili smo tudi o sodobnem trzinškem kulturnem trenutku. Ali se ne bi dalo združiti sil? Interesi ljudi so zelo različni. Enim je všeč nekaj, drugim pa drugo. Zakaj jim tega ne bi dali? V februarškem Odsevu je bilo tudi vabilo ljubiteljem pelfja, objavili smo pobudo za preimenovanje kulturnega društva, tokrat objavljamo nekaj odmevov in razmišljanj o trzinški kulturi.

Žal nismo mogli objaviti anonimnega pisma na temo: Ali smo Trzinčani ali nismo? Ni treba skrivati v anonimnosti svojih misli! Pisma lahko po presoji urednikov objavimo anonimna, če je naslov pisca v uredništvu. Vseeno pa upamo, da smo navrgli dosti idej za bližnji občni zbor kulturnega društva. Upamo, da v prihodnjih številkah ne bo treba objavljati žaljivih polemik in da bomo lahko pisali o še bogatejši in pestrejši dejavnosti KUD-a.

Urednik

ODSEV: glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Karel Jerič

Člani uredniškega odbora:

Irena Igavac, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Ljiljana Viktorija Pečnikar - Oblak, Mojca Benica in Jozeta Štih

Tehnično urejanje:

Željko Plesnik

Fotografije:

Mojca Budečaj

Ustvarjanje:

Mojca Benica

Tip:

Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:

1200 izvodov

Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

glasilo za kulturo Republike Slovenije
Za krajema časopisa Odsev spada med
značilne izdaje iz 13. točke letnega
sklepa 5% davka od prometa

IZ VSEBINE:

INTERVJU: KAREL JERIČ - NAMIG IZ VESOLJA (2. DEL)	10
INTERVJU: DAVERO ...	11
VELIKA NOČ JE PRED VRATI	16
INTERVJU: VIOLETA MORDEJ - VRHUNSKA KOTALKARICA IN USPEŠNA TRENERKA	20
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	28

Slika na naslovnici:

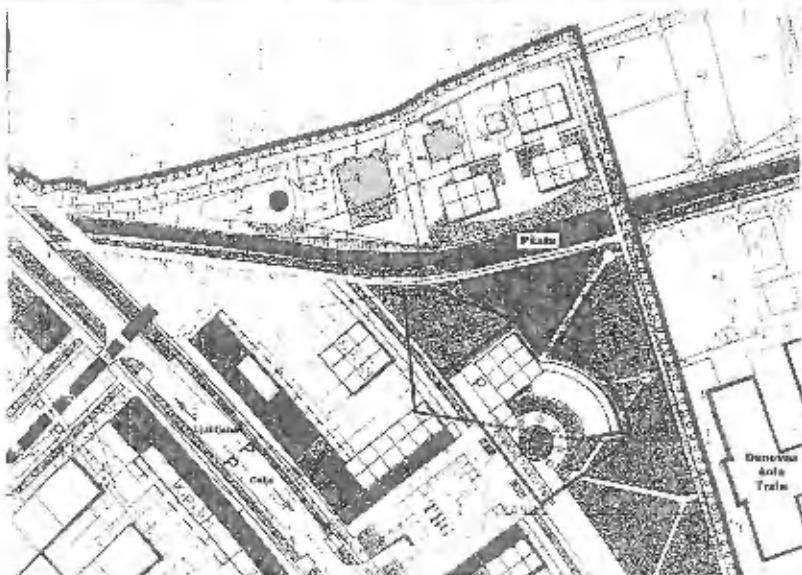
Kržišnikova hiša - njeni zidovi lahko povedo zanimiv del trzinške zgodovine. V kratkem pa se bo morala umakniti trzinški obvoznici.

(foto: Mojca)

Enkrat premišli, preden kaj daš, dvakrat, preden kaj vzameš, in tisočkrat, preden kaj zahtevaš.

(Marie von Ebner - Eschenbach)

ZAMUDA PRI NAČRTIH ZA UPRAVNO SREDIŠČE?

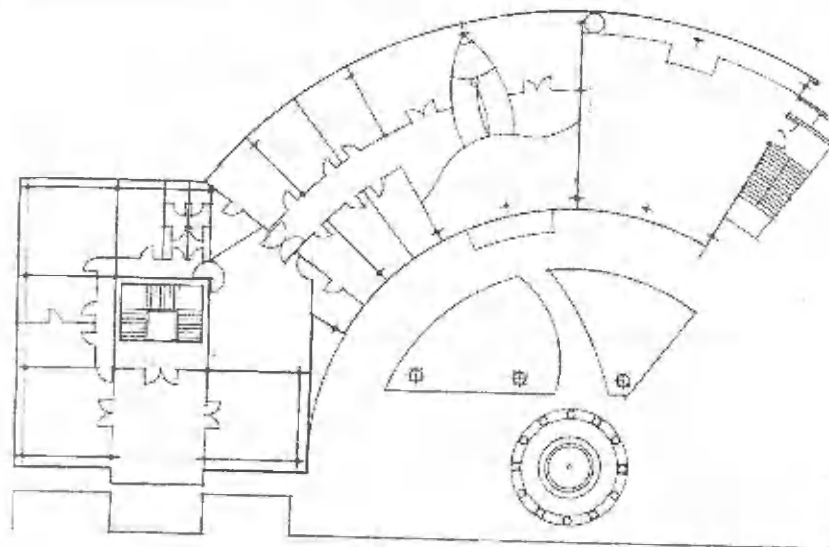
objavljamo na teh straneh. Objekt naj bi bil sestavljen iz dveh delov, v polkrožnem delu naj bi bil sedež KS in drugi upravni prostori, v pravokotnem objektu, ki zaključuje polkrog, pa naj bi bili poslovni prostori in prostori, namenjeni še drugim dejavnostim. "Mislim, da je bila zahteva Trzinčev, da v sklopu območja T 3, ki naj bi postalo središče Trzina, uredijo tudi lokalno upravno središče, upravičena, saj je lokacija markantna in dobro izbrana," je svojo predstavitev začel inž. Uličar. "Oblikovali smo urbanistično rešitev, ki predvideva, da bi takšen objekt postavili v podaljšku glav-

V prejšnjih številkih Odseva smo pisali o tem, da nameravajo na območju, ki ga imenujejo T 3, leži pa južno od Irzinske osnovne šole, zgraditi center Trzina. Del tamkajšnjih zemljišč je že odkupljen, objavili pa smo tudi načrte, kako naj bi izgledalo bodoče središče. Kot smo neuradno izvedeli, naj bi izvajalci v kratkem začeli z deli v prvi fazi gradnje središča Trzina. Imeli smo nekaj težav z iskanjem sogovornikov, zato lahko objavimo le neuradne podatke, ki pa smo jih prejeli iz dokaj zanesljivih virov. Izvedeli smo, da izvajalci zdaj zbirajo le še zadnjo potrebno dokumentacijo, da pa je bilo treba v načrte vnesti nekaj popravkov. Po zadnjih podatkih naj bi v sklopu centra Trzina sezidali tudi približno 200 novih stanovanj.

Izvedeli smo tudi, da naj bi zaradi zamud pri projektiranju bodočega upravnega središča Trzina gradnjo objekta, kjer naj bi v bodoče imela svoj sedež KS, potisnili v drugo fazo urejanja centra, čeprav je KS sprva gradnjo tega centra pogojevala prav z ureditvijo upravnega središča kraja v prvem obdobju gradnje centra. Zanesljivega podatka o tem, kdaj bodo začeli graditi bodoči sedež KS, nismo še izvedeli, na Regijski razvojni družbi v Domžalah pa so nam povedali, da je idejni projekt za objekt že izdelan in da bi bilo poslopje, če bi šlo vse gladko, lahko končano že letos, najkasneje pa do prihodnje pomladi. Direktorja Regijske razvojne družbe ing. Boruta Uličarja smo prosili, da nam podrobneje predstavi zamisel o bodočem upravnem središču Trzina. Pokazal nam je načrte, ki jih

negi trga, že v predelu zelenih površin med OS in poslovno in stanovanjskimi objekti centra. Funkciji bodočega centra smo prilagodili oblikovanje celotnega območja. Glavni trg pred upravnim središčem naj bi postal točka združevanja vseh krajanov. Preko njega naj bi vodile poti prebivalcev, ko bodo hteli po svojih opravkih, celostno podoba oziroma nekakšen zaključek pa naj bi mu na severni strani dajala polkrožna stavba z upravnimi prostori KS ali mogoče bodoče občine. Pred poslopjem smo predvideli prostor za nekakšen spomenik, na primer trzinski bilki ali pa kako drugo umetniško skulpturo."

Skozi glavni vhod v polkrožni objekt s sedežem uprave naj bi prišli v večjo razgibano vhodno dvorano, v kateri bo možnost

za pripravo raznih manjših priložnostnih prireditev. V prilici bo možnost ureditve sprejemnice ali manjšega lokalčka, zraven pa bodo prostori za zaposlene v KS ali občini, sejne sobe in uradi, odvisno pač od potreb kraja. Podobni prostori bodo tudi v prvem in drugem nadstropju. Na vzhodni

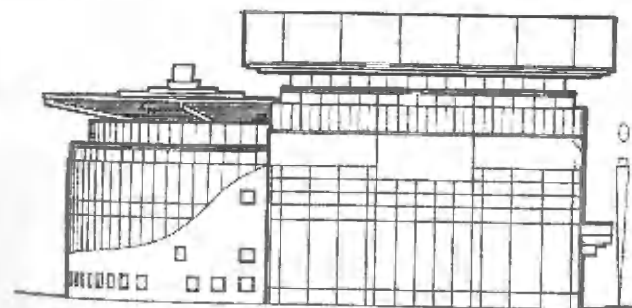
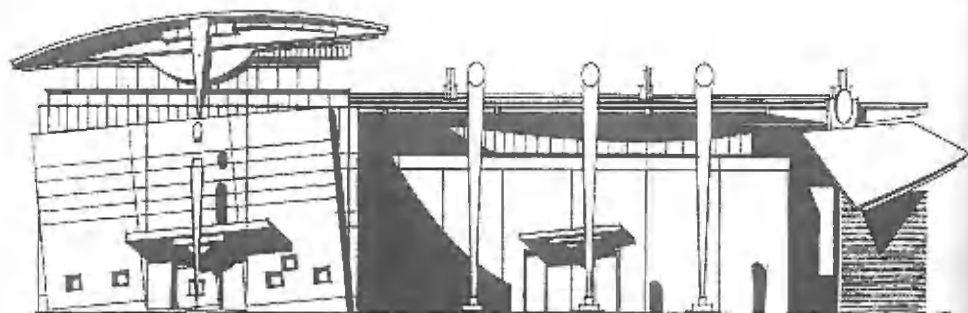
strani objekta naj bi zgradili manjšo dvorano. Grajena naj bi bila tako, da bi se tla od zadnje strani spuščala proti odru, kar bi omogočilo, da bi pod večjo dvorano uredili še manjšo. Idej za to, kako bi lahko uporabili takšno dvorano, je veliko. Pod poslopjem bi uredili parkirišča, na up-

ravno poslopje pa bi se navezovalo poslovno poslopje, kjer bi lahko prostori za pravnike, zavarovalnico, banko ipd. Dejavnost uradov v poslovnem objektu naj bi se navezovala na dejavnost KS oz. občine, zato bi bila objekta lahko povezana v nekakšno celoto.

Poslovno poslopje naj bi investirali z zasebnim kapitalom.

Če bo svet KS na prihodnji seji potrdil zasnovo bodočega upravnega sedeža našega kraja, bodo lahko projektanti nadaljevali z risanjem podrobnejših načrtov, kjer bo namembnost posameznih prostorov že podrobneje opredeljena, investitorji pa bodo lahko začeli zbirati vsa potrebna dovoljenja za začetek del. Prav bi bilo, da bi bodoči sedež KS začeli graditi v prvi fazi urejanja centra Trzina - T 3.

Miro Štebe

**RTV
SERVIS**

GDREHC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 - 302
mobilni: 0609 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi za dom!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

DROBIR IZ PISARNE KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

Ideja o samostojni občini Trzin ni pozabljena

V vodstvu KS Trzin pravijo, da kljub morda navidezemu zatíšju v prizadevanjih za osamosvojitve Trzina in ustanovitve lastne občine ideje in želje niso pozabili ali odrinili na smetišče zgodovine. Trdno so odločeni, da bodo storili vse, da bo Trzin enkrat v prihodnje samostojna občina. O upravičenosti le zahteve jih praktično vsak dan spominja občina Domžale sama s svojim delovanjem in ukrepi. V Domžalah se do Trzina še naprej obnašajo zelo mačehovsko in tudi tistih stvari v Trzinu, za katere so že pobrali denar, ne naredijo. Vsa "vlaganja" v Trzin so le pesek v oči. Zaradi izredno močnega lobiranja domžalske strani v republikah telesih, Trzinci, kot kaže, zdaj še ne bomo imeli možnosti, da se ponovno izrečemo o tem, ali želimo svojo občino ali ne, vendar ta točka ne bo kar tako lahko zgnila z dnevnega reda trzinske KS.

Glede obvoznice nič pretresljivo novega

Ob cesti mimo OIC še naprej pridno brnijo gradbeni stroji in bodoča cesta vse bolj kaže svoje obrise, vendar pa se v mesecu dni, odkar smo zadnjič pisali o tej temi, ni zgodilo nič pretresljivega. Investitorji še vedno niso dobili vseh soglasij in pridobili vseh zemljišč. Napovedujejo sicer, da bodo vsa odprta vprašanja v kratkem rešili, vseeno pa smo ob tem nehote tudi malo črno-gledi. Upamo, da se bodo stvari le razvile tako, da bo večina zadovoljna.

Oh tem dodajmo še to, da so za novo bencinsko črpalko na območju T-12, med OIC in preostalim Trzinom, le dobili gradbeno dovoljenje in so zdaj dela zares slekla. Gradbinci napovedujejo, da bodo črpalko končali v treh mesecih - 90 delovnih dneh, tako da bomo bencin iz črpalke lahko točili že konec maja ali najkasneje v začetku junija.

Kabelska televizija

Precej bralcev nas sprašuje, kaj je novega v zvezi s kabelsko televizijo. Na KS so ustanovili poseben odbor, ki se ukvarja s tem vprašanjem. Dobili so dva projekta že delujočih kabelskih televizij in zdaj ju strokovno proučujejo. Pravijo, da je še zlasti dober eden od obeh projektov in da bi ga verjetno lahko prikojili trzinskim potrebam. Predstavniki KS so navezali vrsto stikov z različnimi projektanti in upravljalci že delujočih kabelskih sistemov. V pogovorih z njimi zbirajo uporabne informacije, še zlasti gle-

de cene. Napovedujejo, da bodo v kratkem začeli delati tudi konkretne načrte za trzinsko kabelsko televizijo. Ko bodo ti narejeni, bodo na KS lahko začeli zbirati vsa potrebna dovoljenja in po napovedih bi kabelsko televizijo v Trzinu lahko začeli urejati še letos.

Krajevni praznik

Na KS Trzin precej pozornosti namenjajo tudi pripravi na prvo praznovanje trzinskega krajevnega praznika. Kot smo že zapisali v prejšnjih številkah Odseva, bomo Trzinci svoj praznik praznovali 15. maja, ob obletnici prve omembe Trzina v pisnih virih. Praznično bo pravzaprav ves mesec maj, saj bodo vsa trzinska društva v počastitev 725. obletnice prve omembe kraja pripravila številne prireditve. Na KS so ustanovili poseben odbor, v katerem so zbrani predsedniki vseh trzinskih društev, vrlice in šole ter predstavniki KS. Odbor naj bi usklajeval program prireditev. Svet KS pa je sestavljen tudi komisijo za priznanja, ki bo sestavila pravilnik o nagradovanju, in že zbira predloge, komu naj bi ob prvem trzinskem prazniku podelili krajevna priznanja. Komisijo vodi Jaka Ložar, v njej pa so še Jožica Kurent, Franc Pavlic in Franc Reiter. Dogovorili so se, da bodo poleg priznanja "častni krajan" podelili še največ tri krajevna priznanja, saj želijo, da bi jih dobili res le najzaslužnejši in da pomen teh priznanj ne bi zvođenel zaradi številčnosti.

Po dosegljivih podatkih bodo za uvod v trzinsko praznovanje poskrbeli gasilci, ki bodo 4. maja, na Florjanovo nedeljo, poskrbeli za posebej slavnostno obeležitev praznika svojega zavetnika.

Pester program v počastitev krajevnega praznika pripravljajo člani planinskega društva, saj bodo takrat med drugim pripravili razstavo in organizirali več izletov. Obiskali bodo Polhograjsko Grmado, vrh, na katerega so se trzinski planinci prvič samostojno, v lastni organizaciji, kot člani trzinske planinske sekcije, povzpeli. Za vse, ki jim je všeč vesela planinska družina, ne morejo pa se polivaliti s posebno dohro telesno pripravljenostjo, bodo podobno, kot so se lani peljali na Višarje, letos pripravili izlet na Svete gore v Obsotelju. Izlet bo zanimiv tudi, ker bodo obiskali še celo vrsto drugih zanimivih krajev. Člani mladinskega odseka bodo pripravili predavanje o svojih mladinskih planinskih taborih, 20. maja pa bo njihov gost v avli OŠ Trzin izvrstni slovenski himalajec Pavle Kozjek.

Vodstvo KS bo ob prazniku, v sodelovanju s kulturnim društvom, pripravilo slavnostno akademijo, ob tem pa bodo pripravili tudi razstavo in izdali zloženko o našem kraju. Za zaključek praznovanja pa bodo poskrbeli športniki, ki bodo v sodelovanju s trzinskim vrtcem pripravili 2. otroško olimpiado.

Poskusno spomladansko zbiranje odpadkov

Spomlad je čas čiščenja vrtov, sadovnjakov, da o podstrešjih ne govorimo. Ker se v tem času po vseh kotičkih ob robu gozda in tudi v njem začno kopičiti kupi odpadkov, so se na občini odločili, da bodo spomladi po naseljih poskusno namestili kontejnerje za zbiranje biološko razgradljivih odpadkov (trava, vejčje, suho listje ipd.)

Po dogovoru z vodstvom KS bodo v Trzinu postavili štiri kontejnerje: pri vrtcu Žabica, pred križiščem Kidričeve ceste z Ljubljansko - ob zaklonišču na Kidričevi cesti, pri hišici PD Onger Trzin na ulici Rašiške čete ter pri cerkvi v starem delu Trzina. Upajo, da bodo tako vsaj malo prispevali k zmanjšanju števila divjih odlagališč odpadkov.

Pa še to!

ČISTILNA AKCIJA PD ONGER TRZIN

Člani PD Onger Trzin bodo tudi letos poskrbeli za spomladansko čiščenje okolice v našem kraju. V soboto, 21. marca, se bodo ob 15. uri zbrali pred trgovino Merkator in hanko, od koder bodo v skupinah krenili na čiščenje posameznih delov naselja. Vabijo vse, ki jim je mar izgled našega kraja, da se jim pridružijo. Odpadke bodo nakladali na traktorsko prikolico in jih odvažali na uradno urejeno odlagališče odpadkov. Pridite! Tudi čiščenje domačega kraja je lahko zabavno!

KAJ SEM TI STORIL?

Zakaj toliko žolča na starejšo gledališko generacijo?

Ne morem si kaj, da se ne bi oglasila na pisanje Jožeta Štiha v januarski številki Odseva pod naslovom "Lep gledališki pozdrav..."

Mrtvi se pač ne morejo oglasiti, zato imamo še živi dolžnosti ob ponižanju, morda bolje rečeno bolečini - nehoti zadani, sedanjim gledališki skupini KUD-a Trzin pojasniti in osvetliti dogajanja in delo KUD-a Trzin v preteklosti.

Res se časi spreminjajo in z njimi tudi mi. Dejstva pa ostajajo! Zato k siviari.

Odrska dela izpred dvajset, trideset, celo štirideset let morda ne bi škodila tudi današnji mladi generaciji. Kakaj?

Ali naj zanikamo naše korenine - slovenske pisatelje kot so Linhart, Jurčič, Tavčar, Finžgar, Cankar, in poslanstvo še drugih kot so Nušič, Čehov itn. Ali njihova dediščina ni vredna vsega globokega spoštovanja? Po sedanjih merilih verjetno ne.

Kdo je nihanjal slovensko besedo? Vsaka predstava v domačem kraju je v ljudeh pustila vsaj delček sporočila o lepoti življenja, obogateneja z dobrosrčnostjo, iskrenostjo, ljubeznijo, poštenostjo - srčno kulturo. Iz tega nagiba so polnili dvorano, ne glede, kdo je igral...

Igralci so z dušo in telesom živeli za lepo besedo. Trdim, da daleč od slabe igre in hudih napak! Sicer pa, kje jih ni? Ni jim bilo mar žrtve, kot je bilo zmrzovanje v nezakurjeni dvorani, bračne vaje po zasebnih hišah ali šolski učilnici. Vse so storili za

naš kulturni dom, našo dvorano. Da so prisrbeli manjkajoče zastore, peči, električno napeljavno in druge pripomočke. Vse so počeli z enim ciljem: obogatiti kulturno življenje tako posameznikov kot kraja.

Mimogrede - kaj s svojim delom današnji kudovalci lahko pokažejo? Morda dela in igre brez pravih sporočil? Razkazovanje nagih teles, nad katerimi se celotno trzinsko občinstvo zgraža?

V ilustracijo na opazko slabe igre amaterjev: Če je bilo igranje tako slabo, zakaj toliko nagrad: Kersnikova, Linhartova, razna občinska priznanja tako društvu kot posameznikom? Zakaj toliko vabil za gostovanja po širši Sloveniji in izven nje? Zakaj vabila igralcem, da naj kot gostje sodelujejo pri drugih gledaliških skupinah? Morda zato, ker smo bili dobri vinski zalivalci? Huda oblažba.

Kakšna dvoilnost pisca "In memoriam Ančki Štefe"!

"Dobro zaliti kulturni praznik." - Res je bil kulturni praznik. Ko smo igrali, so bila gostišča prazna, ker so bili vsi na predstavi. Edino gostinci so bili, ki so nam poplačali trud s prigrizkom in ne zalivanjem. Bilo je nepisano pravilo: po vsaki igri so bili igralci gostje drugega gostišča - da ne bi bil kdo izven.

Trdim, da se iz tega "zalivanja" niso rojevali drogiranci in

samomorilci, ampak kleni Slovenci in Slovenke. Da, Trzin je bil ena sama duša in srce. Ali to lahko rečemo za naš kraj danes?

In za konec:

1. O bogatem življenju prosvetnega društva Trzin Jožetu Štihu, kol zavednemu kulturniku, priporočamo ponovno branje lepe knjižice, ki je bila natisnjena ob 50-letnici prosvetnega društva Trzin.
2. Za žaljivo in zmotno pisanje v januarski številki Odseva o delu in življenju prosvetnega društva Trzin in njegovih članov vse od daljnega leta 1923 ZAHTEVAMO v imenu vseh mrtvih režiserjev in igralcev ter še živčih dveh režiserjev in starejših igralcev javno opravičilo v glasilu Odsev!

Linca Nemeč

MAREC — SUŠEC

Z nevidnim čopičem prelazenila pomlad je polja čez in čez, pretregala zrahljano vez, ki nas je z zimo še družila.

Je dala plicam lahka križa na pol v domač objem dreves, speljala prvi splov čez jez, nebo v nedosegljivost odmaknila.

(Dušan Ludvik - Mesci)

Ako sušca grmi, dobra letina prihlji.

Ce sušec suši, traven deži, maj pa hladi, kmetu se dobro godi.

Ce sušca dolgo sneg leži, to setev močno zamori.

Ce se igrajo v sušcu mušice, v aprilu vzemi rokavice.

Ce je v sušcu zemlja preveč pila, bo poleti manj dobila.

Ce na 40 mučencev (10. marec) ni lepo, še 40 dni ne bo.

Jederl (17. marec) lepa, dobro letino obela.

Kakor je vreme na jožefovo (19. marec), bo do Matevža (21. september).

Jožef lep in jasen, dobre letine prerok prijazen.

Gabrijela (24. marec) zmrzuje, slana več ne škoduje.

E je Ruperla (27. marec) jasno nebo, bo malega srpana ravno tako.

(Slov. ljudski reki)

Sušec — To ime velja za latinski marec. V rokopisnem kodeksu iz l. 1466, ki smo ga sedaj že večkrat omenili je zapisano sušec. Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani hrani redko inkunabulo, v kateri so med tiskom, z roko, v frakluri pripisana slovenska imena mesecev. Tam je zapisan sušec kot sushilz. Zgodovinar M. Kos pripisuje seznam teh slovenskih imen nekemu Tomažu Grudnu, zapisan okoli leta 1576. Toda že l. 1584 je Dalmatin v svoji Bibliji uporabil za ta mesec ime brezen. Še Valentin Vodnik uporablja to ime, postavim, v pesmi "Kos in brezen", v kateri poudarja muhaslo vreme tega meseca. Na koncu pesmi svari: "Slara pralka se ne laže: brezen ima rep zavit." Vseobče mnenje je, da je to ime naslonjeno na brezo, drevo, ki v tem času začne zeleneti in ki daje sladke brezov sok. Vendar se to ime ni obdržalo pač pa sušec. To pa zato, ker je ta mesec suhi mesec, ko se zemlja posuši in ko je mogoče začeti z obdelovanjem zemlje. Četni imajo še danes brezen, Ukrajinci pa bérezenj, Slovenci pa bomo ohranili naše pristno slovensko ime sušec.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

No, pa smo speč skupaj. Mesec, ki je za nami, je bil prav nesramno kratek, a vendar nabil z veliko, veliko najrazličnejših dogodkov, ki sicer res niso pretresli sveta, trziško dolino šentflorjansko pa zagotovo. Je pa tako, da moraš stvari, ki se ti dogajajo, sprejeti. Pa če ti to odgovarja ali ne. Božja kazen, kajne, drage dame in gospodje.

In pogledite, kaj vse sem vam obljubil v februarjskih vestičkah. Obljubil sem vam, da vas bom obvestil o vsem, kar se je dogajalo v Trnovskem KUDu, na impro tekmah, ter seveda in sploh o dvodnevem glasovanju na Pljuu. Pa vas ne bom. Prišli bi lja, kupili karte, pa bi nas videli – telovadce. Ha, ha! Sedaj pa šalo na stran.

Tu neke bi morale biti zapisane besede, lake, prave, z določeno težo. Pa naj bodo! Mea culpa, mea maxima culpa! Drage dame in gospodje, vestičke izpod žarometov pišem namenoma, nalašč v lahkem tonu, a vendar s tem ni rečeno, da tisto, kar je napisano, ni resnično. Karkoli je bilo napisano ali pa še bo, vedno je to moj pogled in za tem stojim s svojim podpisom. To je dejstvo. Je pa tudi res in to je tudi najbolj pomembno, drage dame in gospodje, nikdar, verjemite mi na besedo, nikdar nisem hotel koga žaliti ali užaliti. To ni moj življenjski način.

In pogledite, kaj vse se lahko živemu človeku zgodi. Na uredništvu Odseva je prišlo pismo, katerega v celoti ludi objavljamo. Pismo se nanaša na januarske Vestičke izpod žarometov, v katerih naj bi jaz kot avtor – teh vestičk seveda – užalil starejšo generacijo igralcev. Napisala in podpisala se je pod njim gospa Linca Nemec. Bil sem zelo presenečen že nad samim pismom, še bolj pa nad samim avtorjem tega pisma. Gospa Linca Nemec, ne morem verjeti! Trideset let (30), da, drage dame in gospodje, trideset let že delam v KUD Franc Kotar Trzin, vendar v tem času gospe Linca niti enkrat ni bilo na odru. Se

je pa spominjam in srečujem v dvorani koleno izmed najbolj zvestih obiskovalk kulturnih dogodkov, vendar pa po pismu sodeč, se je ga. Nemec predstavljal, ki so (smo) jih uprizorjali "mlajša generacija", tako imenovani – la mladi – na daleč izogibala. Pa pustimo leta, naj tečejo svojo pot. Prepustimo se rajši temi, ki je pretresla "starejšo generacijo" igralcev. V januarskih vestičkah sem namreč napisal to (citiram): Predstav, kol so jih delali dvajset, trideset, štirideset let nazaj, sedaj ne delajo ljudi v najbolj zakolnjeni vasi naše države.

To je dejstvo, gospa Linca, in delati take predstave sedaj, v tem času, pa bi bil še vedno absurd prve vrste. Draga gospa, kol vidite, sem pisal o predstavah iz obdobja, katerega poznam, torej, v katerem sem bil sam tudi kot akter ali pa samo opazovalec, zato, prav zato lahko trdim, da to, kar sem napisal do sedaj v krajevnem glasilu, še vedno drži. Draga gospa Linca, napisal bom to, kar zagotovo oboja prav dobro ve: prav zaradi peščice dobrih igralcev, ki so izstopali, se je pri ostalih, ki pač niso imeli občulka za igro ali pa se niso dovolj potrudili, njihove napake kazale še bolj grobe. Bili so amaterji. In amaterjem, ga. Linca, se pač odpusča. Gospa Nemec, ko prebiram vaše pismo, vam polihem tudi čisto malo zavidam, bili ste v boljšem položaju kot mi. Tudi mi smo zmrzovali v naši dvorani, še več, gospa, še več, republiški selektor, ki si je ogledal našo predstavo, je moral po predstavi naš kulturni dom zapustiti po lestvi, kot kakšen lopov, kajti med tem časom so nam dvorano zaklenili. In tudi mi, drag gospa, smo delali vse z enim ciljem: obogatiti kulturno življenje posameznikov in kraja. In več! Bili smo ambiciozni! Prav s to predstavo, ki jo je selektor odločal, smo odšli na Gorenjsko srečanje teatrov in amaterskih gledališč. Draga gospa, to je bila prva predstava na republiškem nivoju katerekakoli gledališča iz bivše domžalske občine. Torej zgodovinsko dejanje. Na žalost se moram ponavljati, draga

gospa Linca: trideset let že ustvarjam v KUD Franc Kotar v Trzinu in letos mi bo odbilo šestinštrideseto leto, kar sem se rodil, vam še enkrat povem in to brez budih obtožb: skupaj s starejšimi kolegi smo pošteno zalili premierne predstave. In to tradicijo držimo še naprej. Dan, ko se rodi predstava, ni navaden dan, draga gospa, to je kulturni dan. In na to se nazdravlja.

Draga gospa Linca! Vas kot igralko ne poznam, poznam vas pa, od sedaj, kot človeka, ki zna udariti tudi z zelo nizkimi udarci. Gospe Ano nisem le samo poznal, bila je tudi moja soigralka in več, kol prijateljica, kajti ona je bila človek za vse generacije. Prav zaradi tega sem si drznil in v vestičkah, njej v spomin, napisal to, kar sem. Na žalost, gospa Linca, sle s tem nizkim udarcem pokvarili vse. Tega vam ne bi bilo treba.

Gospe in gospodje, vam pa, kol vedno, kadar se poslavljam od vas, želim

lep gledališki pozdrav!

Jože Štih

P.S. : Skoraj bi pozabil! Drage dame in gospodje. Na uredništvu Odseva smo dobili še eno pismo, nepodpisano. Pravzaprav je bilo podpisano, vendar samo kol skupina Trzink in Trzinčev. Le kdo bi to lahko bil? In sklepam sem, da je morala biti ta skupina iz starega Trzina, kajti, če bi bila iz novega, bi se zagotovo podpisali Trzinčani in Trzinčanke. Ha, ha! Torej, drage dame in gospodje, takih pisem ne objavljamo in tudi ne odgovarjamo nanje. Škoda, pa tako lepo je bilo napisano. Prosil bi te anonimneže, da drugič, ko pišejo, le naberejo toliko poguma in se podpišejo pod svoj utmolvor. Sedaj, drage dame in gospodje, pa končujem to moje pisanje. Ura bo devet zvečer, sobota je in jaz imam vaje v Kulturnem domu za novo predstavo.

KUD Franc Kotar Trzin
vabi na prireditev

ROŽE ZA MAMO

Predstava, ki so jo otroci namenili mamicam za materinski dan
bo v nedeljo, 22. marca ob 18.00 v dvorani KUD-a.

KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO**FRANC KOTAR TRZIN.**

Mengeška 9b

1236 Trzin

VABI

člane in simpatizerje na

OBČNI ZBOR

v petek, 20. marca 1998, ob 20. uri v dvorano društva (vhod z dvorišča).

Dnevni red:

1. Otvoritev in izvolitev organov zbora
2. Poročilo predsednika za preteklo obdobje
3. Poročilo blagajnika
4. Razprava na poročila
5. Izvolitev novega upravnega in nadzornega odbora
6. Razrešitev dosedanjega upravnega in nadzornega odbora
7. Razno

VLJUDNO VABLJENI!**KUD F. Kotar Trzin****ANI ŠTEFE - KASARNSKI ANČKI V SPOMIN**

Življenje je neskončna veriga slovesov. Ves čas se poslavljamo od sorodnikov, prijateljev, znancev, od obdobji, ki smo jih preživeli - od mladosti, pomladi, poletja, od lepih trenutkov, od dneva, noči, ur ... Nekatere ločitve in slovesi so le bežni, neboleči, saj vemo, da se bomo še srečali, da se bodo stvari ponovile, drugi slovesi nas navdajajo z nostalgijo, žalostjo in celo bolečino.

Nekatere ljudi samo srečamo, jih vidimo in celo komaj opazimo, drugi pa se nam vsidrajo v življenje, zapišejo v srce in brez njih se nam zdi, da ne bi bilo našega življenja. Če jih izgubimo, besede ne pogasijo bolečine. Le čas počasi, a vztrajno, nanaša tanke, tanke, skoraj nevidne obliže, za katere se zdi, da jih ni, a vendar rana čez dolge mesece, leta ni več tako boleča.

Nekateri se s svojim delom, s svojim bivanjem zarišejo v spomin drugih ljudi in za seboj pustijo neizbrisno sled. Tudi Ana Štefe je v življenju Trzina vtisnila sled, ki ne bo prav kmalu zbledela. V spominu

števlinh Trzincev bo ostala kot izvrstna gledališka igralka. Koliko nepozabnih vlog je odigrala na trzinskem odru? Brez nje trzinsko gledališče ne bi bilo to, kar je nekoč bilo. Velike zasluge ima tudi zato, ker je vzgojila in skrbela pravzaprav za cel rod molociklističnih dirkačev, ki so desetletja krojili vrh slovenskega in takrat tudi jugoslovanskega dirkalnega športa. In skrbela je za moža Matevža in sinova Janka in Matevža, ampak tudi za vse druge lante iz Štefetine delavnice, ki so dirkali: Toneta Kralja, Mateta Presečkerega in druge. Vsem je bila kot mati. Pri njej so dobili hrano in oporo, pa ne le za dirke, tudi v vsakdanjem življenju!

V trzinskem spominu bo ostala zapisana tudi kot dobra gostilničarka in odlična kuharica. Starejši Trzinci se še radi spominjajo kasarnske gostilne, spominjo pa se tudi, da je Ančka kot kuharica rada priskočila na pomoč pri števlinh družabnih prireditvah v Trzinu. Ob tem, ko je bdela nad gostilno in lanti v delavnici, je še našla čas za pomoč praktično vsem trzinskim društvom in organizacijam. V nekatere od teh društev je bila tudi član-

jena, drugim pa je pomagala, če ne drugače, tudi finančno. Z možem Matevžem sta bila tako leta 1970 botra novemu trzinskemu gasilskemu vozilu.

Ana Štefe je bila ena tistih trzinskih žena, ki je veliko vedela o zgodovini našega kraja. V eni od prejšnjih številk Odseva smo objavili pogovor z njo, vendar smo vedeli, da nam lahko pove še marsikaj. Par dni predno nas je nepričakovano zapustila, smo se dogovarjali z njo, da bi sodelovala na okrogli mizi za prejšnjo številko našega glasila o nekdanjem trzinskem kulturnem življenju. Veselila se je pogovora in že v naprej obujala spomine, na dan pogovora pa ni mogla več priti v našo družbo. Nismo vedeli, kako hudo je z njo in vsi, ki so prišli na pogovor, so takrat večkrat rekli: "O tem pa lahko največ pove Ančka!" Ko smo jo ravno želeli obiskati na domu, nas je presenetila žalostna vest. Pogovor z Ančko ne bo nikoli dokončan ... Ostajajo le spomini. Veliko lepih in lopih spominov!

KAREL JERIČ: "NAMIG IZ VESOLJA"

Nadaljevanje pogovora iz prejšnje številke Odseva!

Verjetno čutili odziv občinstva?

Seveda. Pa še kako. Tako kot je občinstvo neizprosno, je lahko tudi izvirno, le nosi na rokah. Jaz po drži poslušalcev v dvorani razberem, ali

sem jih prepričal ali ne. Odprtost oči ali pa klavna, naveličan pogled mi priča o tem. Tako kot se vidi vse iz dvorane na oder, tako se vidi in čuti tudi z odra v dvorano. To je pač magika gledališča.

Poučujete tudi petje na viški glasbeni šoli ...

Pevska pedagogika je sama logika, obenem pa skrajna abstrakcija. Je filigransko spremljanje dogajanj v učenju, ki jih mora pedagog slišati in na podlagi tega reagirati. Nekdo s pevskimi izkušnjami pozna razvoj oziroma potek učnega postopka, ki mora biti individualen, torej ve, kako pristopiti k učenju, da doseže željeno. Tudi učenec sam sliši, kdaj nekaj dobro odpoje. Takrat se telesno počuti božansko. Maksimalno pravi ton prinese telesu nepopisno ugodje. Pevcu, ki se pri petju muči, je gozljivo, prav tako občinstvu, ki ga posluša. Največji dosežek za pedagoga in učenca je, ko dosežeta popolno naravnost. Petje mora biti tako naravno, da je sleherni, ki ga posluša, mnenja, da bi to zlahka odpel tudi sam.

Kaj obsegajo priprave na posamezno predstavo in kaj se zahteva od vas kot tenorista?

Umetniško vodstvo razdeli vloge. Dobiš note in se sam naučiš vloge tekstovno, ritmično, in intonacijsko. Sledijo individualne vaje s korepetitorjem (spremljava ob klavirju). Naslednje so ansambelske vaje ali tako imenovane sedežne vaje. Ko glasbeno in tekstovno opero obvladamo, se začnejo režijske vaje, kjer začnemo uporabljati igralsko znanje. Na vrsti so prve sedežne vaje z orkestrom. Postopoma se uvajajo scena, kostumi in luč. Počasi pridemo do glavnih vaj in generalke, ki je prava podoba premiere. Sledi težko pričakovana premierni predstava. Delež posameznika je odvisen od vloge, ki mu je dodeljena. Stroge poklic-

nosti, v kateri si dolžan delati maksimalno ob vsakem trenutku, v naši operi še zdaleč ni, in lahko bi rekli, da umetniško vodstvo ni sposobno tega umetniško argumentirano od vsakega posameznika zahtevati. Takoj se seveda pojavi vprašanje, ali je to njihova malomarnost ali pa stokovna podhranjenost.

To pomeni, da bi predstavo lahko naredili hitreje, kot ste si zastavili?

Nam ne sme biti čas nikoli preganjalec. Naš končni izdelek je v kakovosti. Pot je lahko daljša ali krajša, kar pa ni tako pomembno. Profesionalnost se ne kaže v krajšem ali daljšem času, pač pa v odkrivanju in nenazadnje plasiranju odkritega. Seveda je čas okvirno vedno določen, kar pa je naloga umetniškega vodstva.

Kako ocenjujete umetniško vodstvo v ljubljanski operni hiši?

Joj. V tem trenutku teče zamenjava. Staro odhaja, ker je do tega moralo priti.

Na kaj se ansambel bolj ozira, na kritiko ali občinstvo?

Pravi ansambel bi se moral ozirati na samega sebe. Mora verovati vase, ob vsem tem pa ne sme graditi obzidja okoli sebe in mora biti fleksibilen, v smislu, da pristulne tako kritiki, kot občinstvu. Mora biti toliko strokovno podkovan in samokritičen, da ve, kaj je naredil bodisi dobro bodisi slabo. Držati se mora začrtane poti in programske politike ter vztrajati pri svojem razvoju. Mi namreč nismo v operi zaradi sebe, ampak zaradi publike in po tradiciji tudi kritiki. Kritika je nujno zlo, lahko pa je velika učiteljica, če je strokovna in objektivna, predvsem pa ne sme biti žaljiva.

Kakšne so vaše priprave na predstavo?

Biti moram spočit, neglede na zahtevnost vloge. Pravzaprav se od jutra, ko vstanem, pripravim na predstavo.

Ste morda posebej pozorni tudi na prehrano?

Ja, lačen ne smeš biti. Potrebujes namreč ogromno energije. Pri prehrani je na sploh dobro, da je zdrava skozi celo življenje.

Zakaj mislite, so bile nekoč močnejše primadone uspešnejše od drobniš?

Ta mi bova takoj razbila, ko bova spregovorila o Marii Callas, prav gotovo največji

sopranistki vseh časov, ki pa je bila sprva debela. Kasneje je zelo shujšala in je še vedno lahko pela. Tako menim, da so izvršne pevke lake s čudovito postavbo, kol lake z malo obilnejšo postavbo. V starem pojmovanju opernih predstav je štel le glas in ne pojava sama. Bile so bolj statične. Danes pa je to teater. Potrebna je ustrezna fizična pripravljenost. Posamezna predstava je za pevca velik napor. Počitek in podkrepitev sta neizbežna, kar pa seveda eno z drugim prinese odvečne kilograme. Je pa lep dokaz, da je izvršna pevka lahko vilka, tudi moja žena.

Kako si pa vidva nabirata energijo?

Kakor je. Zelo rada hodiva. Hoja se mi zdi izvršna, še posebej za pevca.

Ali sta z ženo kdaj skupaj pela glavnino vloge?

Čisto na začetku sva pela skupaj v Prodani nevesti in v Fra Diavolu, ampak to niso bile glavne vloge. Kmalu za tem je žena odšla, jaz pa sem šele potem začel peti glavne vloge.

S katero pevko pa se najbolj ujemata?

Ja, to je pa težko reči.

Pa je pomembno, da se pevca solista ujemata?

Ja. Vendar se moramo tudi tu obnašati popolnoma profesionalno. Lahko sem z nekom na smrt skregan, ampak v igri mu moram odkrito pogledati v oči. Če do partnerja nimam osebnih zavor, je to lahko le idealno. Meni kot profesionalcu morajo biti vsi v enkratno zadovoljstvo. Nenazadnje pa smo vsi le ljudje.

Ste imeli priložnost spoznati velike tri tenorje?

V živo?

Ja.

Karel Jerič v vlogi Švejca

Ne. Na tak velik množičen koncerti niti ne bi želel. No, priložnost je bila s Pavarottijem, vendar se koncerta žal nisem mogel udeležiti. Vas še kaj zanima o teh treh tenorjih?

Kateri vam je najbolj všeč?

To so trije res vrhunski tenorji. Pravzaprav pa je to podjelje treh tenorjev z velikim dobičkom. Karkoli slabega reči o njih pa bi bilo seveda smešno, ker so v bistvu res izvrstni pevci. Med njimi pa so, menim, velike razlike. Kol strokovnjak na to gledam popolnoma drugače kot pa posamezen ljubitelj. No, če bi se že moral opredeliti, mi Pavarotti predstavlja neko kompleksnost. Imata pa tudi ostala dva neizmerne kakovosti. Osebnost pa je zame največji tenor vseh časov Jussy Bjorling. Po izražanju veje iz njegova izredna toplina. Pa tudi Tito Schipa, Beniamino Gigli, Alfredo Kraus in še posebej Nicolai Gedda zaradi svoje izredne pevke tehnike, zato je tudi njegov repertoar med vsemi tenoristi najbolj raznolik, niso od muh. Bjorling pa je tenor moje mladosti.

Potem bi lahko rekli, da ste mu nekako sledili ...

Mislil, da je največja napaka pevca, da z zatisnjenimi očmi nekemu sledi. Mi s petjem vzgajamo individuum in nekritično nekoga poslušati je največja napaka, lahko pa se pri njih kaj naučimo.

Katera vloga vam je najljubša?

Mislil, da se pevec skoraj ne more odločiti za priljubljeno vlogo, ker je vsaka po svoje privlačna in takrat, ko se z njo ukvarjaš, najboljša. No, ampak rečimo: Grof Almaviva v Seviljskem brivcu, Albert Herring, Vašek iz Prodane neveste, Švejk. Za Švejka sem dobil nagrado Prešernovega sklada.

Je pa la poklic, čeprav težak, izredno lep. Veliko zadovoljstvo je iti domov po uspehi predstavi. Občutek imaš, da je bila bitka dobljena, kar se seveda še ne pomeni dobljene vojne.

Ampak lažje je nadaljevati ...

Seveda.

Kaj pa vaši konjički?

Sah igrati. Včasih sem ogromno bral, kar pa trenutno zanemarjam, ampak le trenutno. Nekih izrazitih konjičkov niti ne morem imeti. Naše delo traja 24 ur na dan. Noč in dan nas spremlja vloga, še posebno, ko je v povojih.

Mojca Senica

DAVERO ...

Naravnost iz televizijskega studija, ob še kar večernih urah, ob 21.30. se je odpravil na intervju za naš časopis. Pa saj je to cena slave! Kaj moreš, če je ta na višku. A to ne doživi vsak. Tokrat je bil to Dominik Kozarič. Ker se govori, da se bo poročil in odselil iz Trzina, smo pohiteli, da nam ne uide. Rade volje je pristal, a ker ima veliko dela, se je ponudil, da odgovori na najina že pripravljena vprašanja tako, da se kar sam posname na diktafon. Seveda nama je tako olajšal in skrajšal delo, verjetno pa tudi sebi.

Ali besedila in glasbo za svoje pesmi pišeš sam? Pišeš tudi drugim?

Ja. Besedila in glasbo pišem sam. Pišem pa tudi za druge. Napisal sem na primer največji hit, ki so ga imela dekleta iz skupine Power dancers "Ujemi me", napisal sem pesem za Katjo Mihelčič, ki je pela z mano "Spomni se name", zdaj pa pripravljam še dve plošči za neka dekleta.

Kje dobiš navdih oz. kako nastane tvoja pesem?

Navdih za pesem dobim iz vsakdanjega življenja. Se pravi, da gre za stvari, ki se mi dogajajo.

Kako si zajadral v glasbene vode?

Z glasbo se ukvarjam že od majhnega. Najprej sem jo samo poslušal in plešal nanjo, potem pa sem si tudi sam zaželel, da bi bil pevec.

Bil si tudi v tujini?

Ja. V tujini sem bil dobrih osem let. Nastopal sem vsepovsod - po Evropi, Kanadi, Ameriki.

Ti je kdaj odveč, da si toliko na očeh javnosti? Ali v tem uživaš?

Ja. Dostikrat mi postaja odveč, da sem pod drobnogledom javnosti. Na začetku se mi je zdelo kar zanimivo, zdaj pa tako, no ... Kadar imam nastop, mi ni odveč, kadar pa ne, mi pa pogosto je in bi rad več zasebnosti.

S kom bi rad pel, pa še nisi, imaš kakšnega idola, kakšno glasbo poslušaš?

Haa. Z marsikom, zdajle ne bi vedel povedati, s kom bi pel. Všeč mi je marsikatera glasba, idola pa nimam več.

Davero ...

To je samo umetniško ime, priimek ostane še vedno isti.

Kakšna se ti zdi zmagovalna pesem EME?

Zmagovalna pesem EME se mi zdi čisto prijetna. Pa Vilju tudi privoščim.

Pripravljáš kakšen nov projekt?

Nov projekt?! Zmeraj, ko izide nov projekt, me vsi sprašujejo, če pripravljam še kakega novega. Nov projekt je ravnokar

izšel in sicer plošča z naslovom "Vse mu se lahko odpovem, le tebi ne."

Si kdaj pomislil, da bi odnehal? Odvisno kaj. Da bi se popolnoma nehal ukvarjati z glasbo, to ne. Če bi bilo tako, bi igral sam zase.

Otroštvo ...

Otroštvo sem imel zelo srečno, zelo lepo. Razmisljaš o tem, da bi se poročil in imel otroke?

Ne, ne razmišljam o tem, da bi se poročil in imel otroke, kmalu se bom poročil in imel otroke.

Kako ti je všeč v Trzinu?

V Trzinu mi je zelo, zelo všeč.

Kaj počneš poleg glasbe?

Poleg glasbe se ukvarjam z marsičem. Največ z mojo Petro.

Imaš rad živali?

Ja, rad jih imam. Ribice, konje, kučke, mucke ... vse živali. Ja, pa kače tudi.

Kakšni so načrti za prihodnost?

Načrtov je preveč, da bi o njih zdajle govoril.

Rad kuhaš in ješ?

Zelo rad jem, kuham pa niti ne lako rad, rajši imam, da mi kuhajo drugi.

Ali imaš fan klub in kam ti oboževalci oz. oboževalke lahko pišejo?

Imam fan klub. V njem je tudi veliko članov, približno 3000 in še nekaj zraven. Pišejo pa mi lahko na naslov:

Dominik Kozarič, fan klub,
Cankarjeva 8,
1236 Trzin.

Urša Mandeljc in Mojca Senica

Ljudem, ki niso nadarjeni, a se žele uveljaviti, ne preostane nič drugega, kot da grajajo prave talente.

A. P. Čehov

FANTJE, KI SI UPAJO!

Zadnje čase beremo o njih v časopisih. Videvamo jih na televiziji. Jih občudujemo. Jih ne prenesemo. Ampak priznati si moramo - upajo si. To so slovenski slačifantje.

Z Renatom sem bila domenjena, da mi pove malo več o tem. Končno je on manager Fullsov - to je njihov naziv, je pa tudi član Kulturnega društva Trzin. Zanimalo me je predvsem to, kje je dobil idejo, kako je zbral skupino, kakšni so občutki na odru ...

Renato Volker je star 35 let. Končal je pedagoško gimnazijo, pedagoško akademijo, je pa znan po svojem potrpežljivem in vztrajnem delu z otroki. Za otroke v domžalski občini je naredil ogromno, pripravil lutkovni abonma v diskoteki Life, organiziral pustovanje v Hali, in vse to ni delal za denar, pač pa za otroke.

Kako si prišel na idejo o slačifantih?

S prijatelji smo šli v kino gledat film Full Monty, včasih smo prišli navdušeni, fantje so bili res frajerji, bili so brezposelni, so si našli de-

ne priznavajo, jih ne sprejemajo. Ampak vseeno obstajajo, so tu, med nami, ogromno jih je. In na naši predstavi so jih ljudje ekstremno dobro sprejeli, bili so navdušeni nad njimi. Tip, ki oponaša Heleno Blagne, ima sicer 100 kg, ampak ... res so bili navdušeni nad njim.

Kot sem že dejal, smo vzeli pod drobnogled pojem moškosti v naši družbi. Na odru se pojavljajo moški v uniformah, potem je fant, ki je oblečen v žensko perilo. To je bil na začetku totalni škandal, ljudje so bili šokirani, niso mogli verjeti. Ko pa so na koncu dojel, da je vse samo en velik štos, so ploskali ko nori. V resnici pa gre za to, da ta fant dela to, kar že pač dela prav zato, ker hrani denar za operacijo, ker hoče spremeniti spol. Pač, če hoče, pa naj. Zakaj ne. Ne laže, je pošten do sebe in do drugih in samo to funkcijonira. In ljudje so ga sprejeli takega, kot je.

Potem se pojavljajo fantje, ki so tipični današnji moški - poslovneži z mobilni in kravatami, športniki, mehaniki ... v glavnem sem pobral ljudi z ulice. Takšni kot so, so na odru sprejemljivi, ko pa se slečejo, ko odvržejo vso to kramo, ki jo nosijo na sebi in v sebi, potem pa to niso več tisti pravi, tisti, ki jih imamo radi. In v tem je naša provokacija. Želeli smo pokazati to dvočelnost današnje družbe.

Dokler moški služi, dokler je ugleden in ugrejen, tako dolgo je naš, ko pa vse to odvrže, se do njega obnašamo povsem drugače. Ne gre za sam striptiz na odru, gre za duševni striptiz, ki ga večina ljudi preprosto ne razume in ne sprejema. Ljudje te ne sprejmejo takšnega, kot si. In to je v bistvu zelo globoka zadeva. Striptiz jemljejo zelo povšalno, zelo površno. Ne vedo, kaj mora tudi moški delati in pretrpeti, vse samo zato, da preživi. Zato, da so z njim vsi zelo zadovoljni. Koliko stvari morajo navlačiti nase, samo zato, da ugajajo. Večina

od njih bi veliko raje sedela doma v fotelji, se imela dobro, uživali bi v družbi otrok, namesto da morajo vsakodnevno garati v pisarnah ali delavnicah za golo preživetje. Ampak ljudje tega ne vidijo. To imajo doma. In tega jih je strah. Nimajo pa doma vsi golote, sproščenosti, smeha, zabave ... in to nam zavidajo. Že to je nezaslišano, da moški zabavajo ženske, da si ženske dovolijo iti gledat gole moške - prepovedano. Obratno ni problem.

Pri naši predstavi gre v bistvu samo za to, da smo prenesli film v naše dvorane, da bi ljudje to videli v živo. Film je bil vsem všeč, videlo ga je 26.000 ljudi, nanj ni bilo replike ne negativnega komentara, ampak igralci so bili tuji, ljudje, ki jih ne videvamo vsak dan na ulici.

Če pa to naredimo pri nas, je to škandal. Učitelj pri nas pač ne more odplesati svojega striptiza na odru, ne da bi pri tem ne občutil posledic.

Odrasle je treba naučiti strpnosti. Kdor vzame to za škandal, naj vzame. Kdor je vzel to za zabavo, toliko bolje. Jaz sem še vedno isti kot sem bil lani in isti bom tudi naslednje leto. Sem pač tak človek. Ostali enak in pripravili občinstvo, da se odzove - to pa, mislim, da je umetnost. Naš namen ni bil, da bi provocirali, ampak da bi zabavali.

Kako so to sprejeli doma in na delovnem mestu?

sem se začel spraševati, kako bi to delovalo na nas. Zakaj pri nas vedno čakamo na nekoga drugega? Da je vedno nekdo drug tisti, ki to naredi prvi? Zbral sem prijatelje iz KUDA, dva sta bila pripravljena sodelovati, dali smo oglas in javilo se je prek trideset moških. V enem tednu sem imel popolno zasedbo. Trenutno nas je v skupini trindvajset - s tehniko, režijo ipd., na odru se jih pojavlja od 15 - 20.

V skupini imate tudi punco ...

Ja, malo smo hodili naokrog, videli smo, da dobro pleše in se nam je pridružila.

Za to je potrebno imeti veliko poguma?

Ja, seveda, ogromno.

Ali fantje nastopajo za zabavo?

Ja, pa tudi za denar, čeprav ga zadeva ne prinaša veliko. Zabava je glavni razlog za to potežje.

Renato, verjetno veš, da večina ljudi zavrača te vrste zabavo? Zakaj?

Ja, ampak to so tisti ljudje, ki o tem berejo v raznih časopisih, gledajo TV, poslušajo govorce ... Ti ljudje vidijo v nas nek ukrajinsko varianto, kjer se pet mačotov sleče, ženske norijo ... to ni res. Tisti, ki je predstavo videl, zagotovo misli drugače. Mi se v bistvu norčujemo iz vseh teh banalnih pojmov moškosti. Na sceni imamo recimo transvestite, moške, ki oponašajo ženske. Priznajmo si, da je že dolgo od takrat, ko so se pojavili, ampak "normalni" ljudje jih

Različno. Moja otroka vesta, s čim se ukvarjam in sta se s tem sprijaznila. Kolegice, ki so mojih let ali pa se počutiljo mlade, so si prišle stvar ogledat in so bile navdušene. Tisti sodelavci, ki pa tega niso videli, in teh je velika večina, pa so videli slike v časopisih, slišali nekaj govorice, se pač niso strinjali z mojim početjem. Bilo je tudi nekaj protestnih pism, ki so jih starši naslovili na ravnatelja. Poudarjam, da sem vse preveril, preden sem se spustil v to zadevo in da ne kršim nobenega pravilnika,

nobenega kodeksa ... O morali ne nameravam razpravljati z nikomer, ker me to enostavno ne zanima, jaz imam pri sebi vse počiščeno.

Sicer pa ... v glavnem so vsi seveda povedali staršem, s čim se bodo ukvarjali, končno so bili starši prvi, ki so nas videli goli. Večina s tem ni imela problemov.

Zdaj si postal kar znan?

Ja, ampak, kot sem že rekel, jaz sem še vedno isti človek. Prišlo je teh polnast minut moje slave, to pa je tudi vse.

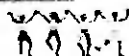
Koliko časa se še nameravaš ukvarjati s tem?

Pravzaprav sem imel namen usvariti samo eno predstavo, ampak ker so nas ljudje tako zelo dobro sprejeli, ker smo zanimivi, bo projekt trajal tam neke do poletja, potem pa mislim, da ne več.

Renato, srečno!

Nuša Matan

ANKETA: "FULLSI"

Zadnje čase poslušamo o tem, kako se slažijo naši fantje po raznih diskotekah. Nekaj naših krajanov smo povprašali, kaj mislijo o tem.

Matevž Ogorelec, študent

Grozni so! Bedno je, ker ponavljajo za filmom. Jaz se ne bi slekel pred občinstvom in tudi zanje mislim, da nimajo primernih poslav za take stvari. In zato se mi zdijo neestetski. Brez liste ženske bi bili mrlvi.

Jaka Grličev, delavec

Enkratni so! Izžarevajo toplino telesa. Posebej dobra sla Ružko in Jure, ker sta najbolj vroča. Jaz se pred publiko ne bi slekel, pred kakšno prijateljico pa prav z veseljem.

Katarina Pogačar, dijakinja
Imajo slabo koreografijo. Sama se ne bi slekla pred občinstvom, niti če bi mi ponudili veliko denarja. Pred kakšnim fantom - ja, to pa bi.

Vinko

Kar v redu so, sicer pa je vse, kar je novo, v redu. Odvisno,

kakšen je namen in cilj tega. Če je zabava, je OK, če gre za denar, pa ni v redu. Jaz bi to naredil zaradi zabave. Naj se ljudje zabavajo.

G. in ga. Cankar

To, kar počnejo, je njihova stvar, nič nima-va proti. Je pa zanimivo, kakšni problemi nastajajo zaradi tega. Naj mladi vidijo! Boj ko jim to skrivamo, slabše je. Če se zabava-jo, pa naj se!

Ana Oblak, Urša Rihtar

Medve si tega ne bi upali narediti, razen tam, kjer naju nihče ne pozna. Mogoče se nam slačenje fanlov zdi luže, ker tega Slo-venci nismo

vajeni, je pa lino, da si upajo počeli kaj takega. Ampak svojih fanlov vseeno ne bi pustili, da bi se ukvarjali s tem.

Napisali: Nuša Matan & Urša Mandeljc

OH, TA POKAKANI TRZIN!

Ta naš Trzin je res lep, če greš ven, v naravo, na sprehajalne steze, ki so po ravnem, malo navkreber ali pa še bolj navkreber. Če imaš le malo časa, se lahko sprehodiš med hišami in uživaš. Bog ne daj, da bi preveč gledal pod noge, saj vidiš na vsakih nekaj metrov pasjit kakce, malo večji ali manjši. bistvene razlike ni. Zdi se grozno, ker smatram, da tukaj živijo kulturni in urejeni ljudje, ki ljubijo mir, red in čistočo.

Vendar samo pred svojim pragom, kar pa je pri sosedu, jih verjetno nič ne briga, ker svojega psa mirne duše pustijo, da se podela kjer koli, samo, da je pri njih čisto.

No in glede na kulturo naroda bi bilo lahko zelo pohvalno, če bi vsak lastnik psa za njim tudi pospravil njegov kakec in tako poskrbel za svoj ugled, čistočo v Trzinu in tudi zdravje vseh krajanov. Saj veste, kakce se spre-meni v prah, veter prah dvigne in ga

ponese tudi v naša domovanja, mi pa vdihavamo res čist zrak.

Torej bodite čisti tudi drugje, ne samo na svojem vrtu. Verjetno veste, da se angleški princ Charles ne sramuje na ulici počistiti za svojim ljubljencem, pa to naredite tudi vi.

Anonimni opazovalec sprehajalcev psov

(P.S.: naslov v uredništvu. In še to: naslednjič vam bomo poslali slike pasjih ljubiteljev, ki kakce puščajo na zelenicah kot splošno ljudsko do-brobit.)

UJETI V "MUSKO"

Že kar nekaj stoletij je minilo, od kar je bil Trzin prvič omenjen. A kdo bi si mislil, da smo šele pred nekaj leti dobili prvo glasbeno skupino, ki sliši na ime Disco Kings in igra rock'n'roll glasbo. Seveda so z velikim veseljem privolili na kratek pogovor.

Kdo vse sestavlja skupino Disco Kings? Jaka Grlicarev - vokal, Matija Kociper - bobni, Dušan Teslić - kitara, Ivan Milan Klun - bas. Moramo povedati še to, da smo ravnokar zamenjali basista, ker nam je prejšnji ušel. Seveda pa se nam ni zgodilo prvič, da smo morali zamenjati enega od članov.

Kako, kdaj in kje ste začeli?

Ideja se je začela razvijati leta 1990. Z vajami pa smo pričeli leta 1992. Moramo se pohvaliti, da smo prvi trzinški bend, vsaj kakor mi vemo. Na začetku smo imeli vaje v starem delu Trzina pri nekem kmetu. Ko tam nismo mogli več igrati, smo bili kako leto in pol brez prostora, nato smo si ga pridobili v Ljubljani na Kodeljevem in ga delili še s štirimi skupinami. Zdaj imamo že dve leti prostor v zaklonišču zraven trgovine Merkator.

Od kod vam ime "Disco Kings"?

To je bilo pa takole: dva člana skupine sta gledala neki film. En del filma se je dogajal v diskoteki, kjer se je plesalo, in tisti, ki je najbolje plesal, je bil disco king. Tako da lažno rečemo, da smo svoje ime vzeli iz filma.

Kaj pa besedila in glasba? Kakšno glasbo igrate?

Igramo trdi rock'n'roll. Besedila pišemo sami, priredbe nimamo nobenih. Priredbe igramo le za sam razvoj skupine. Naše pesmi so sedaj v slovenščini, na začetku pa so nekatere bile tudi v angleškem jeziku. Besedila govorijo o seksu, drogah, rock'n'rolu ...

Besedila piše Jaka, glasbo pa piše kitarist in basist.

Po kakšni glasbi se zgledujete in kaj poslušate?

Skupine kot so: Stjudges, Mc5, Rollinge, Majke, Partibrakers, Dirlis, Spoons, Kazna za uši ...

Kako je s koncerti?

Imamo svojega managerja skupine. Namreč smo v FV založbi (v kateri so še štirje druge skupine). Oni nam tudi organizirajo koncerte. Nastopali smo že povsod po Sloveniji. Najboljši koncert oz. najodmevnejši pa je bil v Ilirski Bistrici. Igrali smo tudi na Novem rocku.

Slišala sem, da ste posneli svojo ploščo.

Ja, snemali smo ploščo na radiu Študent. Bila

je tehnično nedodelana, poleg tega je bila cena še enkrat višja, kot smo se zmenili. Zaradi tega z njo ni bilo nič, kajti hočemo narediti nekaj res kvalitetnega in dobrega.

Kakšen se vam zdi izbor pesmi za EMO 98'?

Poden! Že zaradi tega, ker ne prebavljam Vilija Resnika. Pesem je osladna kot Vili sam. No ja, če bi pel eno oktavno višje, bi bilo majceno boljše.

Imate kakšen zanimiv spomin iz koncerta?

Ja. Haa, haaa ... Vokalist je bil enkrat zelo pijan, tako da je premetaval zvočnike in trgal mikrofone. No ja, temu se lahko reče tudi nekoliko neprijetna stvar.

Kaj nameravate narediti v prihodnosti? Čim prej posneti ploščo in takoj za tem začeti s pripravami na novo.

Kaj pa zasebno življenje?

Zelo radi se zabavamo kot vsi normalni ljudje naše starosti (stari smo od 20 - 25 let). Drugače pa dva študirata, dva pa hodiva v službo. Ko pa imamo zares zadosti časa, se usedemo in poslušamo Vilija Resnika. (smeh)

Na koncu prijetnega pogovora s skupino Disco Kings, se nam je slučajno pridružil njihov osebni voznik Primož Rašel, poklicni avtomehanik in dobra duša iz Podutika. Fantje so priznali, da jim je Primož, poleg tega, da je njihov voznik, velikokrat priskočil na pomoč pri tehničnih težavah, ki se jim dogajajo na koncertih.

Pa še to:

Fantje so povedali vse zelo kratko in jedrnatno.

Urša Mandeljc

TRGOVINI:

Kidričeva ul. 12 in Mengeška ul. 9,
Trzin

**VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VOŠČI SVOJIM
KUPCEM KOLEKTIV PODJETJA FLIS.
SE PRIPOROČAMO!**

OBISKALI SMO TRZINSKI ZVON ALI ROMANJE V KOPRIVNICO PRI BRESTANICI

Zadnji februarski dan, v soboto, 28. februarja 1998, smo se na pobudo našega župnika in pod njegovim vodstvom podali na romanje v Koprivnico pri Brestanici na Kozjanskem.

Vozili smo se z udobnim avtobusom in simpatičnim šoferjem. Z jutranjo molitvijo smo začeli pot po dolnjski cesti do Krškega, kjer smo prečkali Savo. Zbrani smo bili ljudje, ki nam ni pomemben le okvir, ampak cenimo notranjost človeka. Zato je bil za vse nas ta dan zelo bogat in ne spomnim se, da bi kdo kdaj potarnal, čeprav smo bili po letih v glavnem že kar zreli, razen seveda ministrantov in redkih izjem.

Najstarejši in najmlajši romar

Med potovanjem nam je g. župnik razložil naključje, kako je prišlo do podaritve zvona, ki je bil prevelik za naš trzinski zvonik, in je že kazalo, da njegovega glasu nikoli ne bomo slišali. Tistega dne nam je lepo zvonil in tudi s svojim glasom nam je vsem oznanjal zahvalo krajanov Koprivnice, ki so čudoviti ljudje. Sprejeli so nas odprti rok in iskrenega, dobrega srca.

Oba župnika sta brala sveto mašo pred starijem s kipom Marije v nebo vzete. Ta kip me je očaral z vso svojo lepoto, kljub temu, da je cerkev sicer majhna in skromna. Od pozlačenega kipa na vse strani so se odražali žarki, kot da bi hoteli doseči vse v vse smeri, seveda tiste, ki zmorejo

ali bolje, znajo to opaziti. Mene bodo dosegli na vseh mojih bodočih poteh življenja.

Ker je bilo med nami precej pevcev, vključno z našim Francijem, so kar močno izzevle pesmi, predvsem Mariji na čast in v zahvalo. Videli smo tudi lično urejeno kapelico v neposredni bližini farne cerkve, v kateri sedaj pozvanja mali zvon, ki je bil prej v farni cerkvi.

Med potovanjem smo si ogledali video kasetni posnetek, kako so zvon dvigali v zvonik, in poslušali lepo petje tamkajšnjih pevcev. Tako smo bili do prihoda na cilj vsi romarji z vsem seznanjeni.

Seznani pa smo se tudi z zelo lepo pokrajino, sicer precej hribovito, a kljub temu zelo urejeno in obdelano. Vse to hribovje je posejano z mnogimi cerkvami in počitniškimi hišami, v čemer se kaže prizadevnost tamkajšnjih ljudi in njihova velika ljubezen do zemlje.

Ker izhajam iz tistih krajev, sem ta dan doživljala s posebno nostalgijo, ki sem jo skušala malo porazdeliti na vse romarje.

Ko smo se poslovili od obeh Marijinih kipov, so nas gostitelji peljali na kosilo, na kmečki turizem v bližini. Tam pa smo doživeli drugo presenečenje. Že pri avtobusu so nas sprejeli s trajtonarico in domačimi vižami, ki so nam znane še iz mladosti. Čeprav spričo naših let že kar malo utrujeni, smo zaplesali že pred hišo. Seveda je med nami krožil pladenj z aperitivom.

Kosilo in sploh postrežba ter dobra domača kapljica je bilo po uradnem ocenjevanju za 100 in ne le za 5 zvezdic. Ne morem in ne znam opisati prijaznosti naših gostiteljev, našega razpo-

loženja z mnogo petja in zvoki harmonike. Mislim, da nas je bil tudi Bog vesel, pa četudi je bil postni čas.

Vračali smo se mimo Podsrede, Kozjega, Šentjurja in se še malo ustavili na Vranskem. Ko smo se vozili skozi Tuhiinj proti Kamniku, smo se popeljali, z majhnim ovinkom, skozi rojstno vas naše g. Barbare in se ji tako zahvalili za vse dobrote, ki jih izkazuje, da je naša farna cerkev bolj lepa in napolnjena z živostjo. Ko smo se približevali domu, smo lahko opazovali lep sončni zahod, ki nas je spomnil, da se ta čudoviti dan končuje. Ko pa se je zmračilo, smo bili že v Trzinu. Tudi tega smo bili vsi veseli, saj je tu naš dom.

Hvaležni organizatorju g. župniku se priložimo še za kakšen lep dan in mu želimo zdravja in še veliko dobre volje.

Utrinke zapisala Amalija Vouk
Fotografije: Mojca

VELIKA NOČ JE PRED VRATI

V začetku aprila, predno bo izšla naslednja številka našega časopisa, bomo praznovali veliko noč, najpomembnejši cerkveni praznik, ki prinese veselje tudi vsem drugim, ne le kristjanom. Vernim praznik pomeni zmago življenja nad smrtjo, ponovni prihod Kristusa in napoved bivanja po smrti, za manj verne pa je to praznik, ki združuje družine in v medčloveške odnose vnaša radost in lepoto. To je praznik, ko spet lahko obujamo stare običaje in se v večji meri posvetimo svojim domačim in prijateljem.

Veliko noč napove svečena nedelja, ko se verniki napotijo k sveli maši z oljčnimi vejicami in bularicami - žegnji, kot smo jim vedno rekli v Trzinu. Fantje so včasih tekmovali, kdo bo imel večji in lepši žegen, krasili so jih s pomarančami in jabolki, danes pa je tega manj, čeprav običaj ni povsem pozabljen. Le da je zdaj treba butarice kupovali v Ljubljani, na Irghih in v posebnih Irgovinah, v Trzinu pa žegnjev ne dela nihče več.

Teden dni za tem pa bomo začeli barvali pisanice, pirhe. Krasili jih bomo z nalepkami, nekateri pa se bodo celo potrudili, da jih bodo okrasili s svojimi risbicami ali pa z odtisi različnih listov. Pirhe znamo zdaj precej lepše krasiti, kot so jih včasih, saj imamo možnosti, da vidimo, kako velikonočna jajčka krasijo tudi drugod po Sloveniji in po svetu. Vse bolj upažamo navado, da velikonočni zajček prinaša darila otrokom in našim najdražjim. Včasih so si darila preprosto izmenjali in si zaželeli veselo praznovanje. Poleg verskih običajev in opravi pa je v velikonočnem času izredno pomemben tudi velikonočni zajtrk, ko se ob mizah, obloženi z velikonočnimi dobrotami, zbirajo družine in praznično začenjajo velikonočno nedeljo.

Letos bo nad vse slovesno tudi v cerkvi, saj so se priprave na velikonočno procesijo začele že pred časom. Pravijo, da bo vredno priti k procesiji.

Trzinski župnik Pavle Krj je za predvelikonočni čas bralcem Odseva izbral krajše besedilo velikonočne hvalnice, imenovane Gregorijanski koral iz Velikonočne vigilije stran 137:

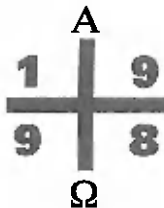
Veseli se zdaj, nebeška množica angelov, veselite se božji služabniki: in ob zmagi tako velikega Kralja naj zadonijo mogočni glasovi. Veseli se tudi vsa Zemlja, ožarjena s takim sijajem, in razsvetljena od bleska večnega Kralja naj začuti, da je tema z vesoljnega sveta pregnana.

Pod teksti z notami bi dodal le to, da se strinjам s starokrščanskimi besedami in miselnostjo sproščenega veselja dobrih duš ob največjem prazniku veliki noči, in voščim vsem ljudem, ki v srcu mislijo dobro in upajo na svoje vsajenje.

Pavle Krj -
župnik

Gospod župnik je za bralce Odseva tudi pojasnil pomen znaka, ki ga za veliko noč opazimo predvsem na vseljah. Znak pomeni:

1. Kristus včeraj in danes (začrta navpično črto),

2. začetek in konec (začrta prečno črto),
3. alfa (zariše zgornjo črko A),
4. in omega (zariše spodnjo črko Ω),
5. njegovi so časi (v zgornji levi kot zariše prvo številko letnice),
6. in vekovi (v zgornji desni kot zariše drugo številko letnice),
7. njemu slava in oblast (v spodnji levi kot zariše tretjo številko letnice),

8. vekomaj. Amen. (v spodnji desni kot zariše četrto številko letnice).

Še povabilo k sodelovanju pri obredih velikega tedna.

Vsi dnevi velikega tedna se imenujejo - VELIKI, tako bo na veliki četrtek spomin na zadnjo večerjo in posvetitev duhovnikov (mašniško posvečenje).

Na veliki petek se spomnimo Jezusovega trpljenja (pasijon), sledi božja beseda, čaščenje križa in obhajilo.

Veliko soboto imenujemo slavje Luči - Kristusa. Najprej bo pred cerkvijo blagoslov ognja in sveče, nato velikonočna hvalnica, brali bomo berilo, peli Alelujo, izrekli prošnje in se tako pripravili na evharistično slavje - sveto mašo.

Končno pride velika nedelja - velika noč, praznik Jezusovega vstajenja. Ob osmi uri ste srčno vabljeni, da prisluhnete maši, popestreni z edinstvenimi vstajenskimi pesmimi, pred tem pa se udeležite procesije. Ob 11. uri bo druga maša.

**Uredništvo Odseva želi vsem svojim
bralcem VESELE IN LEPE VELIKONOČNE**

**praznike TER obilo
lepih TRENUTKOV ob
BARVANJU pirhov.**

POSKUS OBUDITVE NOVEGA ŽUPNIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA

5. marca se je na dobrohotno pobudo trzinskega župnika zbral v cerkvi novo izvoljeni svet. Od 94 poslanih vabil se je odzvalo le 25 članov, ki so bili izbrani tako, da so 15. februarja med obiskovalce nedeljskih maš razdelili volilne lističe, na katere so verniki napisali svoje predloge. Teden dni kasneje, 22. 2., so dobili nazaj 64 izpolnjenih lističev. Pevci so po vajah predlagane člane razporedili po abecednem redu.

Na prvi seji novega sveta je imel animator Janez KVATERNIK uvodni govor, v katerem je poudaril, da naj bi bil svet predvsem v pomoč župniku pri odločitvah, člani sveta pa naj bi se tudi sami duhovno pomlajevali tako, da bi sodelovali pri različnih dejavnostih, kot so na primer:

- zbiranje zakonskih parov,
- praznovanje obletnic porok,
- srečanja družin in molitve za družine,

- molitve za duhovne poklice,
- obhajanje prvih petkov in prvih sobot,
- pomoč pri krašenju cerkve,
- ukvarjanje z ministranti,
- branje beril,
- navzočnost pri verouku,
- pomladitev in okrepitev pevskih zborov, pridobivanje talentov za peje,
- družabno življenje v župniji (romanja, srečanja),
- skrb za bolne in ostarele, osamljene,
- imenovanje cerkovnika,
- ustanovitev Gospodarskega sveta,
- in še in še.

Ker je bilo vzdušje na prvem srečanju dokaj klavрно, ste vabljeni tudi vsi tisti, ki niste bili izvoljeni, pa imate tovrstno veselje in nove ideje.

Vodstvo KS in
uredništvo Odseva
voščita vsem ženam,
še zlasti materam
ob njihovem prazniku -
materinskem dnevu.

**Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi
na predavanje z diapozitivi**

"NA STRENI SVETA"

Predaval bo znani slovenski alpinist
Pavle Kozjek.

Kdaj? 20. 5. 1998 ob 20^h

Kje? avla OŠ Trzin

Vstopnina: 300 SIT

Vstopnice bodo na voljo eno uro pred pričetkom predavanja v OŠ Trzin.

PRI MATIJEZU JE BILA TUDI SIRARNA

Ko se iz Domžal pejmemo v Trzin in v kolori avtomobilov čakamo, da se pričujazimo v naš kraj, si običajno lahko dolgočaseno ogledujemo samotno hišo, ki v

Foto: Mojca

družbi mogočne lipe straži vstop v naselje. Razbita okna in zanemarjena fasada pričajo, da v hišo nihče več ne vlaga denarja, le včasih dim iz dimnika naznanja, da le ni povsem brez življenja. Hiši in tudi lipi so šteti dnevi. Ko bodo tudi tam zabrneli gradbeni stroji cestarjev, ki gradijo trzinsko obvoznico, bodo tisto hišo podrli.

Vendar je Kržišnikova hiša preživljala že tudi precej lepše čase. Lahko bi povedala celo del zanimive trzinske zgodovine. Že v prejšnjem stoletju je bila tam gostilna Pri Matijezu. V njej so se radi po napornem delu ustavljali stari Trzinci in pomoževali ob kozarčku, ob koncih tednov pa je bilo v gostišču še posebej veselo. Marsikak Trzinec se je prav pri Matijezu naučil prvih plesnih korakov. Večjemu prostoru na koncu hiše, ki gleda proti Trzinu, so rekli

mleka. Ker trzinska polja niso bila nikoli zadosti radodarna, da bi povsem preživljala Trzince, so si li vedno pomagali še z drugimi dejavnostmi - predvsem so gojili živino, še zlasti govedo. Nekateri so viške mleka vozili v Ljubljano, drugi pa so se odločili, da v sklopu kmetijske zadruge ustanovijo tudi mlečno zadrugo in uredijo svojo mlekarno. Za pomoč so se obrnili na moravško mlekarno, kjer je imel glavno besedo učitelj Toman. Ta je v Trzin leta 1934 postal mlekarinja in sirarskega mojstra Rudolfa Učakarja - Štorenkovega iz Moravč. Pravijo, da ga je Trzinem odstopil zalo, ker se ni želel vtičati v politiko in se vključiti v moravško sokolsko društvo.

Rudolf Učakar

ja, Darko, očetovo priznanje še zdaj ponosno hrani. V Moravčah so imeli veliko in dobro opremljeno mlekarno, zalo so tam izdelovali celo vrsto sirov, od ementalca, do trapista pa vse do različnih sirarskih specialitet, na primer sirov s plesnijo. Sire in viške mleka so prodajali Železniški zadrugi Šiška.

Sirarstvo ni bilo lahek posel

Trzinska sirarna je bila manjša in skromnejše opremljena, vendar je bilo v njej dela na pretek. Že na vse zgodaj zjutraj, ob četrli uri, je bilo treba oddati mleko, ki so ga vozili v Ljubljano, okrog petih pa so prvo jutranje mleko že začeli prinašati kmetje iz Trzina in Depale vasi.

Takrat se je začelo pravo delo, saj je sirarski mojster začel zbrano mleko siriti. Segrel ga je v velikem obzidanem bakrenem kotlu, ki je držal 300 litrov in so ga dobili iz Moravč. Mleko je bilo treba nato posnemavati, mešati, precejati, skuto stiskati v modele, hlebčke sira zlagati na sušilne police ali v posebno razstopino, jih čistiti plesni in zlagati v skladišče. Zorilnica je bila v posebnem prostoru.

Ves čas je bilo treba budno nadzorovati zorenje sira, ki je trajalo dva meseca. Mojster je imel posebno dleto, s katerim je zvrtil luknjo v hlebček sira in nato s konice poskusil sir iz sredine, da je vedel, kako dozoreva. Preostali sir z dleta je nato spet potisnil nazaj v luknjico, tako, da nepoznavalci sploh niso vedeli, kje je bila prejeluknja. Dnevno so v trzinski mlekarni pridobili od 12 do 15 kg sira.

Iz Trzina predvsem trapist

Najprej je želel Rudolf Učakar v Trzinu izdelovati tudi druge sire, ker pa za to ni bilo ustreznih pogojev, je nazadnje delal le sir trapist. Kot se spomni Darko, je oče v Trzinu nekaj časa poskušal izdelovati tudi ementalški sir. V Moravčah je izdeloval 50 kilogramske hlebce zelo okusnega in cenjenega ementalkega sira.

Poleg sira je mlekar pridobival tudi surovo maslo, kot stranski produkt pa sirotko. Mleko, ki so ga kmetje prinašali v mlekarno od večerne molže, so v glavnem pošiljali pasterizirano v Ljubljano. Zbrano mleko je bilo treba zvečer segreti na 80 stopinj, ga natočiti v aluminijaste "kangle" in te nato ohladiti. Pozimi je ohlajanje mleka še nekako šlo, poleti pa je bil to prav dolgotrajen postopek. Mojster Učakar je mleko zvozil s samokolnico na dvorišče za hišo, kjer je bilo kovinsko korito in ob njem ročna vodna črpalka. "Spominjam se, kako je oče pozno v noč, vse do 23. ure, zlagal kangle z mlekom v korito in nato nanje točil vodo," pravi Darko Učakar in dodaja: "Ko se je voda ogrela, jo je odtočil

Foto: Mojca

salon. Tam so se radi zbirali mladi Trzinci in ob zvokih harmonike zaplesali. V tem salonu so med drugo svetovno vojno, po tem ko so partizani še tretjič požgali osnovno šolo in župnišče, za nekaj časa uredili celo šolsko učilnico za trzinske otroke.

Tam so delali tudi sir

V hiši pri Kržišniku oziroma Matijezu pa je bila včasih tudi trzinska sirarna in zbiralnica

Rudolf Učakar (sedi sprdej) pred sirarno v Moravčah

in spet črpal hladnejšo. Postopek je ponavljal, dokler ni bilo vse mleko ohlajeno na 20°C."

Zdaj, ko imamo hladilnike, bi bilo to povsem drugače. Takrat pa je bilo tudi drugo delo v sirarni izredno naporno. Vse je bilo ročno. "Se zdaj vidim očeta, kako je ves premočen pogajal centrifugo," pravi Darko, ki je očetu pri delu večkrat pomagal. "V mlekarji je bilo vroče, zadušljivo, ko je prišel ven, pa je vanj dahnul hlad. Ni čudno, da je staknil hudo revmo!"

Zasluge je bil težak

Nekaj sira so pokupili kar domačini, kar ga je ostalo, pa so ga prodajali po domovih. Z moravškimi furmani, ki so vozili moravško

mleko v Ljubljano, so bili dogovorjeni, da so s seboj jemali tudi trzinsko mleko. Nekaj trzinskega mleka in sira so prodajali tudi v trgovini Penko v Logatcu, kjer je delala hčerka Rudolfa Učakarja. Kol se spominja Darko Učakar, pa prodaja ni bila tako dobra, čeprav so nekateri Trzinci pričakovali, da bodo s sirarno kar obogateli. Mojster Učakar je imel kar dosti težav s kakovostjo mleka, saj so nekateri vanj radi dolivali vodo, precej težav pa je bilo tudi, ker so živino pogosto krmili z repičem. Pri kakovosti mleka za kuho in drugo običajno porabo se to ne pozna, pri mleku, ki je namenjeno za izdelavo sira, pa je to lahko usodno, saj se lak sir kar drobi in se ne sprime. Zato je zahteval centrifugo za preizkus količine maščobe v mleku kar pa

kmetom ni bilo najbolj po volji. Rudolf Učakar, ki mu je leta 1935 iz Morav v Trzin sledila tudi njegova družina, je trzinsko mlekarstvo vodil do konca leta 1940, po vojni pa sirarne niso obnovili. Zbiralnice mleka so uredili v poslopju ob Habatovi ulici, ki ga je zgradila Strojna zadruha, zdaj pa je v lasti krajevne skupnosti.

Miro Štebe

Ka se je ta mesec dogajalo v PD Onger Trzin?

Na prvem mestu je treba omeniti, da so štirje člani našega društva (Sandi in

Biserka Čičerov ter Marjan in Belka Končina) v organizaciji Komisije za mednarodno sodelovanje pri Planinski zvezi Slovenije odpotovali na Novo Zelandijo. Tam bodo v enem mesecu spoznavali lepote naravnega parka Tongariro na Severnem otoku, na južnem pa jih čaka obisk novozelandskih Alp. Šli bodo tudi pod najvišji vrh Mt. Cook (3774 m), ki pa je za običajne planince tehnično prezahteven.

Sledil bo obisk prestolnice adrenalinskih športov Queenstown, da pa se bodo po teh doživetjih umirili, bodo na koncu obiskali še Tasmanov narodni park in ognjenik Taranaki (2516 m).

Brez dvoma se bodo domov vrnili z obilico lepih visov, ki jih bodo, upajmo, predstavili tudi sokrajanom.

Se enkrat naj opozorimo, da bomo člani PD Onger Trzin v soboto, 21. marca organizirali spomladansko čiščenje okolice v našem kraju. Kdor bi se nam rad pridružil (in upamo, da bo teh veliko), naj bo ta dan ob 15. uri pred trgovino Merkator oz. banko.

O radioamaterskem tečaju za uporabnike radijskih postaj v našem društvu, ki se ga lahko udeležite tudi vi, si lahko več preberite na strani 22.

Po dobrem letu in pol bo končno izšla nova stevalka Ongerčkov. To ni šala, čeprav je izzid predviden za dneve okoli 1. aprila!

V mladinskem odseku pa vedno razmišljamo na daljši rok. Tako vam lahko zaupamo,

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Mount Vinson na Antarktiki

da bo letošnji mladinski planinski tabor organiziran v Koprivni na Koroškem (pod Peco) od 18. do 26. julija. Več informacij pa lahko pričakujete v Ongerčkah.

Upamo, da ste se udeležili predavanja Vikija Grošja - o Antarktiki pa res ne slišite vsak dan toliko zanimivih stvari. In da ne pozabimo. Objavljamo posveto, katero je bilo napisano v knjigi, katero smo podarili g. Grošlju:

Tam kjer v hribih veter vije
je zlati sonce - in mraz brije,
tam čari v duši so doma,
tam del je mojega srca.

Adijo zdaj vi tisočaki,
v nebo kipec vi očaki
zdaj vračam se v svoj pristan,
kjer svoje korenine imam.

Nazaj mi misli tja hitro,
kjer stvarstva sile zdaj bučijo,
podarile gore mi življenje,
zdaj v duši mir je in hrepenenje.

Emilijan Pevec

Naslednje predavanje pripravljamo 20. maja. Takrat bo naš gost Pavle Kozjek, ki nam bo ob diapozitivih pripovedoval o svojem lanskoletnem vzponu brez dodatnega ktsika na najvišji vrh sveta - Mount Everest. To bo zadnje predpolno predavanje, jeseni pa bomo z

organizacijo zanimivih predavanj nadaljevali. O imenih zaenkrat ne bomo govorili, zagotavljamo pa vam, da bodo predavatelji zelo zanimivi.

Hodimo pa tudi v hribe:

V soboto, 14. 3., smo se z osnovnošolci in mladinci odpravili na Boč. Spomladansko neuhojene je vzpon kar utrudil in so se strinjali s tistimi, ki Boču pravijo štajerski Triglav. Za vzpon na sam vrh nam je zmanjkalo časa. Smo si pa ogledali čudovite velikonočnice, ki jih je žal vsako leto manj, in na pobudo naše štajerske vodnice Marjane organizirali pravo tekmovanje v kotaljenju po bregu navzdol in celo navzgor. Sestop je bil hitrejši. Višek zabave pa je bila vožnja domov, kjer smo se po dveh urah nekateri še komaj smejali. A kaj je bilo tako zabavno. Zraven bi šli, pa bi vedeli!

Od samega navdušenja smo na izletu celo pozabili narediti skupinsko fotografijo, ekskluzivni posnetek krmjenja udeležencev na krmišču pod Bočem pa je žal še v fotoaparatu, zato se boste morali zadovoljiti samo s to novičko.

Planinski pozdrav!

I. M.

VIOLETA MORDEJ: VRHUNSKA KOTALKARICA IN USPEŠNA TRENERKA

Violeta Mordej, do danes najuspešnejša slovenska kotalkarica in od leta 1995 glavna trenerka pri KDK Domžale, izhaja iz športne družine. Mama Antonija je gojila gimnastiko in je tekmovala tudi na krogih vse do ukinitve te discipline za ženske. Oče Franc je bil jadralni pilot in je osvojil največje športno priznanje, diamantni C. Tudi Violeta je sledila družinskemu športnemu duhu. Začela je kot majhno, drobno, sedemletno dekletce na ledeni plošči, kasneje pa je presedlala h kotalkanju.

Kotalkala pa sem tudi v paru z Iztokom Kuretom iz Kamnika, s katerim sva bila republiška in državna prvaka v kategoriji kotalkarskih pionirskih parov.

Leta 1983 in 1984 sem se po petletnem premoru vrnila na led in bila dvakrat zaporedoma državna mladinska prvakinja.

Zelo mi je pomagal stric, ki je finančno triletske priprave. Na ledu je bil moj največji mednarodni uspeh 5. mesto na Mali olimpijadi gorskih mest v Auronzu pri Corlini d'Ampezzo. Leta 1985 sem dokončno prenehala z drsanjem.

Sama imam na lekme zelo lepe spomine, vedno pa sem rada nastopala tudi v dobrodelne namene.

Kdo vse ti je stal ob strani?

K moji uspešni karieri so največ pripomogli starši, tako s finančnega kot s psihološkega vidika. Mama in stara mama sta me spremljali na vsako tekmo, in sledili vsakemu mojemu koraku. Sprva me

je spremljal tudi oče, vendar pa kasneje zaradi službenih obveznosti to ni bilo več mogoče. Velika zahvala pa gre mojemu trenerju Mirku Rozmanu in kasneje dolgoletnemu trenerju Silvu Švajgerju, s katerim sem dosegla svoj najlepší rezultat, 8. mesto na svetu pri enaindvajsetih letih. Posebno mesto zaseda moja velika prijateljica in spodbujevalka Romi Hren, ki mi je krojila in šivala drese, zadnja leta pa je bila tudi moj sponzor. Rada bi še dodala, da sem na samem začetku nastopala v dresih, ki mi jih je šivala moja stara mama.

Zdaj si tudi sama trenerka ...

Na Fakulteti za šport sem pred dvema letoma pri ruskem profesionalnem trenerju opravila izpit za amaterskega in profesionalnega trenerja na ledu. Na kotalkarskem področju pa še čakam na priložnost za licenco, katero si zelo želim.

Delo z otroki me zelo veseli in tudi po poklicu sem vzgojiteljica, kar mi pri mojem delu samo koristi.

Pozimi so za kotalkanje slabši pogoji in se bolj posvečim drsanju, poleti pa je prioriteto kotalkanje.

Violeta, kako se je začela tvoja kotalkarsko - drsalna kariera?

Pri sedmih letih sem se vpisala na drsalni tečaj v DKK Olimpija v Ljubljani. Do desetega leta sem namreč živela v Ljubljani. Zaradi moje nadarjenosti so me sprejeli v klub. Ob koncu drsalne sezone sem začela še kotalkati. Drsanje in kotalkanje sta namreč sorodna športa in se ju lahko do desetega ali dvanajstega leta goji hkrati. Kasneje se pojavijo podrobnosti, značilne le za posamezen šport (vhodi in izhodi pri tehnikih skokov, pri piruetah, ...).

Kaj pa tekmovanja in uspehi?

Moje prvo tekmovanje je bilo na kotalkah, in sicer v skupini najmlajših pionirjev. Do dvanajstega leta se tekmoval na državni ravni (takratna Jugoslavija) še mislo udeleževali, tekmovali smo le na republiški ravni (Slovenija). Na prvem republiškem prvenstvu sem si prikotalkala 4. mesto, na ledu pa sem pri pionirjih do deset let osvojila 2. mesto. Zaradi finančnih težav kluba se je moja kariera na ledeni plošči nato prekinila

za pet let. Ker mi je bilo takrat umetnostno drsanje bolj pri srcu, me je to zelo potrla. Popolnoma sem se posvetila kotalkanju, kjer sem začela dosegati vidne uspehe. Z enajstimi leti sem postala republiška in državna prvakinja pionirjev kategorije A (do 12 let). Zaradi uspešnosti sem nato na trenerjevo pobudo že s trinajstimi leti preselila v višjo skupino seniork, čeprav je meja prestopa po pravilniku določena pri osemnajstih letih. Ponovno sem bila republiška in državna prvakinja, kar me je vodilo na moje prvo evropsko prvenstvo na Lidu v Italiji. Naslova sem obdržala vse do leta 1984 in ponovno od leta 1985 do leta 1990. Pri štirinajstih letih sem osvojila bronasto odličje na Evropskem kotalkarskem pokalu na Siciliji. Leta 1985 sem se pridružila novo ustanovljenemu klubu KDK Domžale, k ustanovitvi katerega je veliko pripomogla tudi moja mama. Trenirali smo v komunalnem centru v Domžalah. Leta 1989 sem na svetovnem prvenstvu v Roccarassu osvojila 8. mesto, na Evropskem prvenstvu v Angliji pa 9. mesto. 1991. leta sem uspešno izpolnila pogoje za SP v Sydneyu, katerega pa se s trenerjem zaradi političnih razlogov nisem udeležila. Leta 1993 in 1994 sem se vrnila na kotalkarsko ploščo, in sicer z dvakratnim naslovom državne prvakinje. Sodelovala pa sem tudi na SP, kjer rezultat ni bil najboljši zaradi omejenega časa treninga. Takrat sem bila že tudi sama trenerka.

Kadar ni sezone, obsegajo dnevni treningi dve uri vadbe, med šolskimi počitnicami pa tudi do sedem ur vadbe dnevno. Poskušam imeti nadzor nad vsemi otroki v klubu, kjer sem glavni trener.

V šestih letih trenerstva se Violeta navkljub mladosti lahko pohvali z vidnimi uspehi.

Moji varovanci so osvojili zlato in štiri bronaste medalje, na evropskih pokalih pa želirto in peto mesto na evropskem prvenstvu. Lani in letos me je predsednik evropske kotalkarske zveze g. Rolf Schade zaradi trenerskih uspehov povabil na letni seminar, kjer dvanajst trenerjev iz vsega sveta vadi otroke iz cele Evrope. Namen tega seminarja je izmenjava izkušenj in znanja med trenerji. Bili morajo pedagog in strokovnjak, da lahko vodiš kondicijske in specialne treninge. Poznati moraš psihologijo otrok, predvsem pa moraš biti dober prijatelj, da ti otroci zaupajo, kajti le dober in odkrit odnos med trenerjem in varovancem vodi k izpolnitvi ciljev.

Kot trenerko me zelo veselijo tekmovanja, kjer otroci pokažejo plode skupnega dela. Na tekmovanjih uživam tako v glasbi kot

ludi v programih. Če pa so zadovoljni tudi otroci sami, je to zame največje priznanje. Otroci trenirajo z dušo in ne bi hotela, da postanejo troleje oziroma lovci na medalje. Biti prvak je rezultat trdega dela. Moj cilj je nadaljnje izobraževanje. Želim postati še

Violeta & Chiara

boljši trener in si deliti z varovanci še več izkušenj. Nekoč bi rada trenirala slovensko državno selekcijo. Moja velika želja pa je, da bi kotalkanje postalo olimpijski šport. V Domžalah sem s pomočjo kluba KDK organizirala prvi kotalkarski novoletni revijski program. V gosteh smo imeli tudi evropske prvake iz Italije. Mnenja sem, da tovrstne revije (Kecek, samba in kabare na kolalkah, ...) popularizirajo kotalkanje, in si želim, da bi se s posameznimi točkami udeležili tudi kakšne televizijske prireditve. Raznišljam pa tudi o ponovni uvedbi discipline plesnih in športnih kotalkarskih parov v Sloveniji. Seveda bi morali biti pogoji za trening ugodnejši tudi čez zimo; tovrstni treningi zahtevajo namreč dvakrat več dela oz. treniranja.

Kako pa si zapolniš preostanek dneva, kolikor ti ga pač ostane?

S 25. oktobrom sem postala mamica hčerki Chiara, tako da se v prostem času posvečam predvsem hčerkici in njenemu očku Gregu. Vedno pa nas spremlja tudi moj zvesti prijatelj Laro, nemški ovčar.

Mojca Senica

NOVI PREDSEDNIK TRZINSKIH GASILCEV JOŽE KAJFEŽ SE ZAVEDA ODGOVORNOSTI

V prejšnji številki Odseva smo poročali, da so si na nedavnem občnem zboru trzinski gasilci za novega predsednika izbrali Jožeta Kajfeža. Prepričani smo, da je prav, da ga bralcem Odseva vsaj v grobem predstavimo, zato smo mu zastavili nekaj vprašanj.

Si kaj vesel, ker si postal predsednik?

Niti ne, saj je obveznost precejšnja, ker izkušeni s predsednikovanjem nimam, pa lahko povem, da čutim tudi nekaj treme. Prej sem deloval

bolj na operativni, na sektorski ravni, pri tekmovanjih ... Bil sem sicer v upravnem odboru, kjer smo se dogovarjali o delu in nalogah, vendar je predsednikovanje zame nekaj povsem nova preizkušnja.

Se pripravljate za trzinski praznik?

Nabizno v listem času kot bo trzinski rajetni praznik (15. maja), goduje ludi na ron - zaščitnik gasilcev, sv. Florjan.

Florjanova nedelja bo letos 4. maja, zato se bo takratno slavlje smiselno vlepilo tudi v krajevno praznovanje. Kot vedno bomo ludi letos pripravili svečano mašo in parado, na katero bomo povabili gasilce iz občinskih zvez Domžale in Mengeš. Po tem pa bomo imeli priložnostno slavnost in v OŠ pogostitev za gasilce, narodne noše in vse ostale, ki se bodo želeli pri nas posladkati. Vsi so dobrodošli.

Je tvoja naloga, da to organiziraš?

Ni nujno. Vedno skičemo sejo upravnega odbora, poveljstva, in si razdelimo naloge.

Pri bivšem predsedniku in častnem predsedniku Janezu Štebetu sem videla mnogo lično in skrbno urejenih zapisnikov. Že nekaj časa pa zato skrbi tajnica.

Prej je bil tajnik Lenarčič. Seveda pa je potrebno voditi svojo evidenco.

Koliko časa porabiš za opravljanje predsedniške funkcije?

Ker sem še neizkušen, porabim približno uro na dan, sčasoma pa, ko se bom navadil, pa manj. Trenutno moramo opraviti veliko papirnih zadev zaradi zamenjave. Do maja, junija, julija bo morda dela malo več, potem je dva meseca zatíjšja, oktobra pride na vrsto mesec požarne varnosti, pa zopet za dva, tri mesece mrtvilo. Sedaj bodo tekmovanja, skozi vse leto so sektorske vaje, sestanki ... Vedno je kaj.

V družini ste trije moški in vsi gasilci?

Oče je gasilec že od mladih nog in sedaj eden od podpoveljnikov, mlajši brat Marko je poklicni gasilec v Ljubljani in prav tako podpoveljnik.

V vodstvu društva imamo zdaj še en družinski par. Poveljnik je Milan Marolt, njegov brat Melod pa je podpredsednik.

Viktorija Pečnikar - Oblak
Fotografija: Urša

Kmetom pomagam, da se postavijo na noge, je rekel plemič in jim pobral konje.

Nemški pregovor

STRELSKA DRUŽINA TRZIN

VETERANI
DRŽAVNI
PRVAKI

Strelsko društvo Trzin se pripravlja na zaključne boje v streljanju z zračnim orožjem. Razpored tekmovalj je zelo "natrpan", tako da vse do 15. aprila za strelce ne bo prostega vikenda. Regijskih tekmovanj se bo udeležilo z 8 pionirjev, 4 mladinci, 1 mladinka, 9 članov, 2 članici in 3 veterani. Samo najboljši pa bodo nastopili na državnih prvenstvih.

Veterani pa so se že vrnili iz državnega prvenstva. Do sedaj sta za veterane nastopala le Andrej Perne in Franci Brečko. Letos pa se jima je pridružil še Franci Mušič, tako da so lahko nastopili ekipno. Bili so odlični in osvojili državni naslov s 537 krogi, ob tem pa je državni prvak postal tudi Franci Brečko z neverjetnim rezultatom 188 krogov. Tako dobrega

ekipnega rezultata s serij sko zračno puško in ne odstrelijo mnoge dobre ekipe. Posamezni rezultat 188 krogov pa je brez treninga s tem orožjem skoraj nedosegljiv. Zato vsem skupaj čestitamo.

Upamo, da se bo prvakom pridružil še kdo in da bomo tudi v letošnji sezoni imeli nekaj regijskih in državnih naslovov.

Tudi ligaški boji se zaključujejo. Z nekaj smole so pred kratkim strelci s pištolo izgubili proti konkurentom za uvrstitev v I. ligo. Toda še vedno so imeli zmago več, saj so pred tem premagali kar nekaj dobrih ekip. Toda konkurenti so neverjetno premagali še najboljšo ekipo 2. lige. Tako se bodo naši fantje najverjetneje še vedno borili v drugi ligi. Strelci s puško pa so trenutno zasedajo zelo dobro četrto mesto in bodo le tu najverjetneje ostali. V tretji ligi se še vedno borimo

za obstanek saj kljub širim zmagam obstaja možnost začaranega kroga kjer bi izpadli. Toda to ligo ne jemljemo tako resno in jo uporabljamo kot trening tekme. Enkrat nastopajo mladinci, drugič člani, tako se v tej ligi menja sedem strelcev.

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE KANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 7^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

RADIOAMATERSKI TEČAJ

V PD Onger Trzin se je v zadnjih mesecih večina vodnikov "oborožila" z radijskimi postajami Kenwood TH-22E. Ni kaj, društvo skrbi za varnost svojih članov, saj je s tako opremljenimi vodniki pot v gore še varnejša. Za uporabo teh postaj bodo morali lastniki opraviti tečaj za radioamaterje III. razreda. Našim članom jo na pomoč priskočil radioklub "27. julij" iz Radomelj, ki bo tečaj organiziral v prostorih OŠ Trzin.

Tečaj se bo pričel 8. aprila ob 18.30 (7 predavanj po 3 šolske ure). Cena tečaja bo ok. 8.000 SIT.

Če vas radioamaterstvo zanima, se tečaju lahko priključite (tudi če niste lastnik postaje)!

Vse dodatne informacije:

Gregor Schoss,

☎: 716 - 383 (do 20.00).

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Starejše pionirke so občinske prvakine

Ta čas po vseh osnovnih šolah in občini Domžale poteka Občinsko prvenstvo v košarki in odbojki. Športno društvo Trzin pomaga učencem OŠ Trzin pri tekmovanjih tako, da skrbi za njihovo opremo. Deklicam in dečkom iz košarkarskih ekip su tako letos priskrbeli drese. Denar za nakup dresov za deklice je zagotovil Anton Lagoja, za dečke pa Silvo Habat. ŠD Trzin bo poskrbelo tudi, da bodo mladi športniki lahko po znižanih cenah kupili športne torbe.

Posebej pa je treba pohvaliti ekipo starejših pionirk naše osnovne šole, ki tekmujejo v odbojki. Prvič v zgodovini šole in tako tudi Trzina so postale občinske prvakine in se tako uvrstile na regijsko tekmovanje.

Regijsko tekmovanje bo potekalo v Kamniku 20. marca. Prve nasprotnice naših deklet prihajajo iz Stranj.

Upamo, da se bo tudi za nakup njihove tekmovalne opreme našel kakšen sponzor.

Otroška olimpiada ob krajevnem prazniku

Naš kraj bo v maju praznoval 725-letnico prve omenbe kraja v pisnih virih, ŠD pa bo nekako takrat praznovalo 25-letnico svojega obstoja. Ker bodo tudi druga društva ob krajevnem prazniku poskrbela za različne prireditve, bo letošnji maj za vse Trzince posebej prazničen.

ŠD bo tako v maju pripravilo spominski tek Petra Levca, v sodelovanju z vrtcem Žabica pa tudi 2. otroško olimpiado. Obe prireditvi bosta v soboto, 30. 5. 98, ŠD pa ob tem poziva vse krajanke, naj jim po svojih močeh pomagajo s predlogi in seveda tudi pri organizaciji prireditve. In kaj imajo v načrtih? Za začetek bodo pripravili športne igre za najmlajše, na katerih bodo lahko sodelovali vsi otroci. V mislih imajo bolj igre, kot so na primer igre z žogo, tek, igranje z vodo, skakanje na trampolinu ..., hkrati s tem pa bo potekal tudi kulturni program. Lutkovna

noše. V ŠD se že dogovarjajo, da bi omogočili tudi ogled atrakcij balonarskega kluba Barje.

Za zaključek bodo prišli na svoj račun tudi starši, saj bodo zanje pripravili nekaj tekmovanj in nalog, zvečer pa bodo, če bo vse po sreči, pripravili veselico za vse krajanke Trzina.

V telovadnici osnovne šole še vedno potekajo športne aktivnosti, ki so naštele v razpredelnici.

skupina naj bi zaigrala igrice, nastopili naj bi tudi klovn, mladi glasbeniki, verjetno bo prišla tudi godba na pihala in celo narodne

Telovadba za otroke še vedno poteka ob četrtkih od 16.00 do 17.30, vpis je še možen. Za informacije pokličite Igorja ali KS Trzin.

Športni pozdrav!

Nuša Mašan
Fotografiji: Urša

HABAT

ANTON LAGOJA
BRATSKA OBČINSKA ŠOLA
IZ OROVADNICE
Hrabrova 3a, 17125
8. OŠ Trzin
Trzin, 1811 074-037

- **ponedeljek:** košarka (moški)
od 20.30 do 22.00
- **torek:** nogomet (moški)
od 20.30 do 22.00
- **sreda:** aerobika (ženske)
od 19.00 do 20.30
- **četrtek:** odbojka (mešano)
od 19.00 do 20.30

MLADI TRZINSKI ŠAHIST ŽIGA BOBNAR SE PREDSTAVI

Šah sem se začel učiti v prvem razredu osnovne šole, ko me je za to kraljevsko igro navdušil moj mentor in učitelj Vladimir Nadj. Njemu gre zahvala za vse moje uspehe.

Leta 1996 sem prvič nastopil na prvenstvu Slovenije v šahu. V Mariboru je bilo od 17. do 23. februarja tistega leta tretje prvenstvo Slovenije, na tekmovanju pa sem v skupini fantov F-10, dosegel 29. mesto. Naslednje leto sem na 4. državnem prvenstvu, prav tako v Mariboru, od 22. 2. do 3. 3. 97 spel igral v skupini fantov F-10 in dosegel odlično 8. mesto. Žal zadnjih treh partij nisem odigral, saj sem zbolel in sem moral turnir predčasno zapustiti.

Na prvem osnovnošolskem državnem prvenstvu, ki je bilo lani v Kranju, sem nastopal v skupini fantov do 11 let in sem dosegel 24. mesto.

Na četrtem državnem prvenstvu v pospešenem šahu (skupina F-12) v Novem mestu, ki je bilo 13. in 14. septembra 1997, sem zasedel 39. mesto. Do zdaj sem bil trikrat tretji na občinskem ter dvakrat tretji na regijskem prvenstvu v Ljubli-

jani. Moj največji uspeh je moj letošnji naslov občinskega prvaka med fanti do 11 let ter 8. mesto v Sloveniji. Tudi v naprej se nameravam ukvarjati s šahom in upam, da bom dosegal kar se da dobrih mesta. Vsem mlajšim otrokom bi svetoval, naj pričnejo igrati šah, saj ta igra krepi tako možgane kot duha.

ŠAHOVSKA IGRA KOT VZGOJNO-OBLIKOVNO SREDSTVO, KI IMA BLAGODEJNE UČINKE PRI RAZVOJU INTELEKTA IN DRUGIH PSIHIČNIH FUNKCIJ TER PRI OBLIKOVANJU ZNAČAJA IN CELOTNE OSEBNOSTI

Izkoriščanje pedagoških učinkov šaha v preteklosti

Vzgojno-oblikovne učinke šahovske igre so načrtno izkoriščali že v prejšnjih zgodovinskih obdobjih. Igra na šahovnici je imela pomembno vlogo že v srednjeveškem sistemu vzgoje posvetnih fevdalcev, saj je prevzela tehten delež njihove intelektualne vzgoje. Splošna zgodovina pedagogike navaja, da je imela igra na šahovnici, kot ena izmed sedmih viteških veščin, nalogo, da razvija sposobnost orientiranja v različnih situacijah na polju in v gozdu in da spodbuja iznajdljivost in sposobnost izdelave načrta za napad in obrambo.

Po drugi strani pa je bila za podrejene sloje "kraljevska igra" tudi zaradi teh vzgojnih odlik nezaželen in često prepovedana.

Tudi v kasnejših obdobjih so veliki misleci visoko ocenjevali vzgojno-oblikovalne učinke šahovske igre. Sir Thomas Elyot je izrekel naslednje besede: "Izmed vseh iger, ki ne vsebujejo telesnega naprežanja, je najpriporočljivejši šah, ki ostri razum in razvija spomin in."

Šahovski mentor
Vladimir Nadj

Trgovatva Kaper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3

telefon / fax: 061 737 785, mobilni: 0609 648 422

AKCIJA: Kolesa ROG - 10% popusti pri gotovinskem nakupu ali 1 + 1 ček, možnost nakupa na 1 + 11 čekov BREZ OBRESTI in brez popusta!
PIAGGIO SKUTERJI - OB NAKUPU PRAKTIČNO DARILLO

novi varnostni trikotniki	od	1.380 SIT	dalje
akumulatorski polnilci Bosch, Poko	od	5.608 SIT	dalje
brisalci vetrobranskih stekel	od	1.197 SIT	dalje
dodatne stop luči	od	2.076 SIT	dalje
agregati za pranje vozil, traktorjev itd	od	23.948 SIT	dalje
pretočna prostostoječa črpalke za tekočine		11.497 SIT	
motorna žaga Husquarna - 61 FF		71.064 SIT	
motorna žaga Partner 351 CCS		35.647 SIT	
motorna kolesa TOMOS (Avtomatik, Targa, APN 6)	od	94.500 SIT	dalje
skuterji PIAGGIO, GILERA	od	319.200 SIT	dalje
avtoakustika Clarion	od	29.156 SIT	dalje
prtljažniki Fapa	od	7.800 SIT	dalje
sebno kolo - Viva digital		43.995 SIT	
tovorne prikolice	od	74.075 SIT	dalje

VEDNO NA ZALOGI:

motorna olja Castrol, Valvoline, Elf, Mobil, Mapetrol, Proton in Rsl, antifriz - koncentrat in razredčeni, akumulatorji Fiamm za motorna kolesa, osebna in tovarna vozila - 2 leti garancije, zimske in letne pnevmatike Sava in Pneumat, prtljažniki Fapa + dodatki za smuči, sedežne prevleke, spojlerji, volanski obroči - športni, rezervni deli - pločevina, mehanski rezervni deli, pločevina, elektromaterial Iskra, Saturnus, Hella, Bosch in drug material za osebna in tovarna vozila, tovarne prikolice, kolesa Rog in Atala, skuterji Piaggio, ročno elektro in navadno orodje in drugo.

Plačilo kupljenega blaga tudi na 1 + 7 čekov ali s kreditom brez pologa.

Trgovina je odprta: vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure.

Obiščite nas in se prepričajte o naši bogati ponudbi in konkurenčnosti cen.

Vedno se bodo našli Eskimi, ki bodo za prebivalce Konga izdelali navodila za obnašanje v veliki vročini.

Stanislaw Jerzy Lec

UTRINKI IZ SKUPINE PIKAPOLONIC IZ VRTCA ŽABICA TRZIN

V zadnjem času je bilo v naši skupini še posebej pestro, saj se je ves čas kaj dogajalo. V sklopu teme "Trzin - moj kraj" se je na naše povabilo prijazno odzval Nejčev dedek, ki nam je s

pravljice ... Ko smo dobili še kazalke, pa smo si lahko kar s mi izbirali željene knjige s polic in jih prelistavali.

V popoldanskem času, ko starši niso v službi, smo jih povabili v vrtec na hospitacijski nastop, kjer so lahko opazovali, kako potekajo naše dejavnosti. Obenem so spoznali, kako se njihov otrok vključuje, kaj ga zanima ... Prišli so skoraj vsi

starši in seveda domov odšli bogatejši za nova spoznanja. Tudi ob pustu smo povabili starše, da so pustovali skupaj z otroki v diskoteki Life v Domžalah. Tam nas ni pod maskami nihče spoznal. Tudi glasba je bila čudovita, saj je Renato vedel, česa si resnično želimo. Kar prekmalu smo morali domov in prostor prepustili večjim maskam.

pripovedovanjem, kako je bilo včasih v Trzinu, zelo približal kraj in običaje. Otroci so ga z zanimanjem poslušali in se še dolgo o tem pogovarjali.

Tudi ko smo se pogovarjali o "Knjigi - moji prijateljici", smo svoje znanje hoteli še razširiti, zato smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano v knjižnico Olona Župančiča, kjer nas je o vsem poučila knjižničarka Ida. Oh knjigi smo celo telovadili, poslušali

V tem času pa smo v vrtec povabili tudi otroško pesnico Zlatko Levslek, ki nam je ob svojih pesmih pripovedovala, kako pesmi nastanejo. Z nami je preživela cel dopoldan in odgovarjala je na zvedava otroška vprašanja.

Vrčevski pozdrav
in nasvidenje
janja

Napak je misliti, da je enakost naravni zakon. Narava ni ustvarila nič enakega. Njen najvišji zakon je podrejenost in odvisnost.

Vauvenargues

Učenjaki so večinoma sovražni, kadar kaj spodbijajo; človeka, ki se moti, imajo za svojega smrtnega sovražnika.

Johann Wolfgang Goethe

Ko so nekoga vprašali, kaj je najredkeje na svetu, je odgovoril: "To, kar pripada vsem, to pa je zdrava pamet".

Giacomo Leopardi

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Zimska šola v naravi - za 5. razrede - je že naša stalnica. Prav tako Pokljuka. Samo da smo letos dobili ugodnejšo ponudbo iz hotela Šport. Pa smo jo sprejeli. In nismo se zmotili. Tako se je vseh 33 učencev in 5 njihovih spremljevalcev v hotelu z veliko telovadnico, večjimi dnevnimi prostori, lepo jedilnico, okusno hrano - res dobro počutilo. Nemoteno smo lahko izpeljali šolski del programa, to se pravi pouk. Seveda nismo pretiravali! Ampak če ga je še tako malo - pouka namreč - ga je vedno preveč, zato smo največ časa preživel v snegu. Razdeljeni v skupine po sposobnostih in

znanju so se petošolčki izkazali v alpskem smučanju in teku na smučeh. Doživeli so vse: drobne in velike uspehe, padce, pohvale, zmajevanje z glavo, navdušenje, rahlo jezo ...

Nazadnje pa so vsi prejeli zasluženo nagrado: 24 medalj, diplome, priznanja, slad-

ke nagrade - in prelepe spomine na neponovljiva doživetja.

Erika Benkovič

MORDA NISTE VEDELI ...

Zagotovo se še spominjate čevljev, ki ste jih najraje nosili (ali pa jih imate na nogah prav v tem trenutku) in so vam jih vsi zavidali. Da, prav imate - govorimo o količkah, tem udobnem in neprekosljivem obuvalu, ki marsikoga spremlja na nepredvidljivih stranpoteh življenja že od vdale naprej ... Toda, ali veste, od kod izvirajo?

Pred nekako 40 leti naj bi jih zasledili koi del obvezne garderobe, takorekoč folklorne, prebivalcev Količeva. Sprva so bili to robustne obujke, ki pa so jih mojstri domače obrti razvili do današnje popolne forme. Postale so svojevrsten simbol moškosti, prepletene z verižicami in okičene s cofki, pa v določenih družbenih krogih v kombinaciji z belimi dokolenkami predstavljajo celo statusni simbol!

Ker so Količani hodili v tujino s

trebuhom za kruhom, so svoj ponos razširili tudi daleč naokrog. Žal jim je "posel stoletja" zaradi nezaščite modela splaval po Bistrici, v ustejo pa jim je lahko ugled in velika popularnost količek.

Sen vsakega pravega moškega - najprestižnejši, ročno izdelani modeli količek v omejeni seriji so resnično šik! (Od zgoraj navzdol si sledijo: "Hombre", "Übermenschen", "Pacific Phantassie" in klasični "Be mine - type II").

MANUALNA MEDICINA

bolečine v vratu, glavoboli, vrtoглаvice, mravljinčenje v rokah ?

občutek bolečin pri srcu, v želodcu, pljučih ?

bolečine v križu, nogah in mravljinčenje ?

FIZIO CENTER TRZIN

VLADIMIR BORISOV dr.med.
spec. manualne medicine

ODPRAVLJANJE TEŽAV PO KIROPRAKTIKI

tel.: 162 18 37 I.O.C Trzin, Hrastovec 10

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

Tokrat smo se odločili, da bomo objavili nekaj zanimivejših dogodkov, ki so jih v trzinski črni kroniki zbrali policisti Policijske postaje Domžale. Obljubili so nam, da nam bodo tudi v prihodnje pošiljali podatke o tem, kaj se v Trzinu dogaja, pa bi bilo bolje, da se ne bi. Mogoče bi se morali nad takimi novicami tudi zamisliti.

Živali si tega ne zaslužijo
O mučenju živali se je v Trzinu že slišalo. Najprej so bile žrtve bajerske žabe, potem uboge mucke, nedavno pa je naključni sprehajalec R.S., ko se je sprehajal po gozdu v smeri proti Črnučam, našel za zadnje lase na drevo privezanega odrtega psa. Policijo v Domžalah je o tem obvestil 29. januarja letos. Ob tem je povedal, da je to našel vsaj kakšen mesec prej. Glede na fotografije, ki jih je posnel g. Schoos, se je zločin zgodil še prej. Povedal je, da ni našel sledov strelskih ran. Sliko so policisti pokazali tudi poklicnemu lovcu in ta je ugotovil, da gre najbrž za pasmo doberman. Kuža je bil zelo strokovno odrt (celo rep), dobesedno slečen iz kože. Morda je bil zadavljen, četudi je to težko verjetno, ali pa zastrupljen.

Bojda obstajajo ljubitelji kož, tudi pasjih, ki radi spravijo "trofeje" za spomin.

Pokvarjen piknik

Mladi fantje, bivši sošolci iz OŠ Trzin, so se med letošnjimi zimskimi počitnicami odločili, da bodo imeli piknik. Presenetila jih je banda oboroženih lalolov. Dvema so zažgali gorski kolesi. Poizvedovanja so še v teku. Škode je približno za 60.000,00 tolarjev. Storitve še iščejo. Prijava je bila na telefon 113, klical pa je neki moški, ki je bil na pogorišču. Čas dogajanja je 20. februar, med 21.30 in 21.45 ure.

Kri ob pijači hitro zavre

Prelep pred Leka barom so zakrivali vročekrvneži. Dva mlajša moška, doma iz kamniškega območja, sta se sprla z drugima dvema moškima. Eden izmed neznancev je v hrvaškem jeziku zagrozil, da bo uporabil pištolo, če ne bo mir, in se nato skupaj s kolegom odpeljal z audijem 100 srebrne barve, ljubljanskega registrskega območja.

To se je dogajalo 13. 2. 1998. Zdaj policija preverja audije s takšno barvo. Preverjanje opravljajo poleg domžalskih tudi drugi policisti.

Nevarni ostanki preteklih vojn

Na gradbišču bodoče štiripasovnice so letos našli že tri granate. Vsakič je šlo za ostanke topovskih zrn oz. granat, ki izvirajo še iz druge svetovne vojne in so bile tako globoko v zemlji, da so jih odkopali šele sedaj, ko gradijo novo cesto. Prvo nevarno izkopanino so našli 7. 2., drugo 12. 2., tretjo pa 24. 2. Vsakič jih je prevzel pirotehnik iz Centra za varstvo pred neeksploziranimi ubojnimi sredstvi, kol se uradno imenuje ta ustanova. K reči so to granate, ki ne počijo kar tako, saj vendarle niso bile nastavljene z namenom da ubijajo, ampak so bile zgolj odvržene v ta močvirnat predel. Prav ob zaključku tokratne redakcije so nam krajani sporočili, da so na gradbišču spel videli pirotehnike. O podrobnostih bomo skušali poročati v naslednji številki.

Demokracija je, ko vsak lahko pove kar JAZ mislim.

Dšim popolno samoto -
kdo gre z mano?

Usaka generacija je ogrožena,
celo naša.

Vsi so bili na moji strani -
zato se je čoln tudi prevrnil.

Čas dela za koMETIČNI salon.

Tako PDALEC kot MVHA uživata,
ko priletna na kaj mehkega.

Čakala sem princea na belem k nju,
ja je prišel konj v belem BMW-ju. Andreja

Delam kot zamor'c! Tudi zaslužim toliko. Niko

Če bi Hamlet imel dobrega psihiatra,
ne bi toliko dvomil.

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Kaj pa če ovce niso to, kar se zdi? - Izročilo 8. marca med domačo moško populacijo še ni pozabljeno - Lahko zlikovce sploh kdo užene v rog?

Daipor
Dobrota

NAVIAHANI KOŠTRUN ČEZ NOČ POSTAL LJUBLJENEC VAŠKEGA ŽIVLJA

Ze od pamfivka je ovca veljala kot sinonim voljnosti, umirjenosti, krotkosti in skromnosti, zaradi mleka ter volne pa je tudi koristna.

Vendar tole razkrilje razbija dogmo: minulo sončno sredo je organizirana skupina pohodnikov PD Izakovi lenobno motrila vrvež na turistični kmetiji Čulibrk pod Rašico, ko se je v njih zakadila bela volnata gmota. V vsesplošni zmedbi je večini napadalnih uspelo pobegniti v vinsko klet, štirje nesrečneži pa so bili ob grozovitim blejanju deležni neprijetnih ugrizov in udarcev kopite. Najhujšega jih je obvaroval hlapec Ramon, ki je krvoloka s pasjo radostjo in otrobi zvalil v šupo.

Ker je bil oskrbnik Dreje Pintar službeno odsoten, je pripetljaj obrazložil kar pogumni rešitelj sam: "Ta podivjana ovčica je pravza-

prav koštrun, čuvajske navade pa je očitno prevzel od ovčarja Runota, ki je že vsega naveličan. A povem vam, tega

backa ne damo za noben denar, je pravi čuvaj hiše in duša kmetije. Sicer je goste že večkrat napadel, a smo jim v jerbasa hitro zatlačili obilo zaseke, ajvarja, pirhov ter inlince, moškimi pa še kar nister domačega - in smo si bili hoti!"

Medtem, ko živinorejci o tem primeru nočejo nič vedeti, pa je za nenavadnost nekaj zanimanja pokazala kinološka stroka. V Podutiku so glave skupaj že staknili specialisti dresure in vodljivosti, tik pred izdajo pa je tudi priročnik "Znamo živeti z ovcami?" Za naše bralce pa še nagradni natečaj: pomagajte nam poiskati primerno ime za čuječega backa. Prva nagrada je vikend paket za dve osebi pri Čulibrkovih.

Le Ramon zna s to ljubko, a nepredvidljivo žverco. Njen ugriz velja med okoličani za pravi falisman, živahni beee-beee pa ponekod že izpodirva tradicionalni "dobro jutro".

Zdolgočaseni ovčar Runo je na posrečenega "učenca" očitno prenesel tudi nekaj nezaželenih, a zato zanimivih lastnosti.

Ena izmed žrtve agresije je navkljub šoku in nestrokovni pomoči mahuma okrevala, saj so ji zadisale dobrote iz jerbasa.

V Podutiku so za eksperimentalni ovčarski pesjak ravnokar položili temelje. Vreme jim je šlo ob tem še kako na roko.

ANKETA

SO BILE VAŠE DRUŽICE DELEŽNE VEČJE PO ZORNOSTI?

Ah, ta osmi marec! Tako opevani, skrivnostno vznemirljivi in polni pričakovanj za vsa dekleta in žene ...

In moški naj bi bili ta dan še posebno romantični, pozorni ter sploh polni presenečenj.

Pa so bili naši "kerleci" kos vsem tem izivom?

Presodite sami:

Mirko Komočar, strojevodja:

"S službo sem končal že ob osmih, ženo sem peljal po nakupih v Trbiž, kosila pa sva pri tašči. A kaj sem podaril? Ženi spomladanski plašč marsovec in nageji, tašči pa ikebano in tep-tep-tep glavnik."

Zoran Briški, mesar-sekač:

"Kaj naj rečem? Ženo sem peljal na jadranje po Komatih. Pamže sva pustila pri sosedih, sama pa sva uživala sto na urol. Jaz sem fasal morskoro bolezen, draga pa je dobila izpuščaje zaradi alergije. Seveda sem jo presenečil! Dobila je mikrovalovko in v erotično spodnje perilo zavil višnjeve liker. Tudi po petih letih zakona se imava še vedno rada, zato mislim, da bi moral biti materinski dan vsaj vsak mesec dvakrat!"

Blaž Šutej, varnostnik:

"Po nočni izmeni sem le mukoma zbudil punco in jo zvalil žurat z družbo. Bili smo v Jaršah in Kranju, potem pa še na kavici v Dolskem. Svoji "tataci" sem dal par tehno žgoščenek, toaletno milo in tečlovo srce. Mislim, da sem kar dobro izbrall!"

ANKETA

Vanessa Skočir, arhitektka:

"Z zaročencem sva bila na dopustu v Wengru. Izvoljenec me je razvajal ves vikend, zadnji večer pa me je nežno objel ter me med poljubljanjem zasnubil in poklonil masivno srebrno verižico. Čeprav ga je potem na nočni smuki zadelo sidro v lice, mi bo ostal ta dan vedno v lepem spominu."

Emo Klara Vipotnik, zborovodja:

"Moj možek me je prebudil s kavico in slanim pecivom, odkolesarila sva v Vačo do situle in si pripravila piknik ob Savi. Naenkrat naju je preletel zmajlar, ki je za seboj vlekel napis "Ema, Stančič te ima rad" odvrigel pa je tudi velik gobelin, porcelanastega psička in radio kasetofon ... Ah, ta moj Stančič! Za nameček pa je raztegnil še meh in zapel "Čuk se je oženil" ... res, čudovit 8. marec."

Hja, tako pač to gre. Brez njih je težko, z njimi še težje. A vendar - kdor osreči eno življenje, osreči ves svet, ...

KRŠITVE JAVNEGA REDA IN MIRU NA JEMČEVI MEČEJO SLABO LUČ NA VES TRZIN

Še ne tako dolgo nazaj je po tej znani ulici tekla živahen dvosmerni promet, otroci so se lahko na tej cesti brezskrbno igrali, sosede so živeli z ramo ob rami - kot iz Dr. Romana, kjer vladala ljubezen in harmonija ter se cedila med in mleko ... A vse lepo se enkrat konča: nasilje, škodoželjnost in neetičnost so le trije izmed jezdecov Apokalipse, ki so zavladali tej, nekoč opevani, soseski!

Brezposelni **Bine Marjanovič**, 17, stari znanec črne kronike, je z 217 prekrški nedvomno njen rekorder. Tokrat je dne 22. 2. tega leta ob 00. 27 z neregistriranim opel manto najprej oplazil pravilno parkirani mobilni kompost-nik, nato pa z neprimerno hitrostjo treščil v novi prizidek Pellattijevih. To je vznejevoljilo gospodarja hiše Radeta, ki je v tistem trenutku na divanu prek neprijavljenega televizorja spremljal igre v Naganu in prišlo je do prerivanja. Popisali so oba, vročecrveni Bine pa je še kar grozil, zato so ga odpeljali v "mirnejše kraje".

Zadirčni Bine bi kar grozil ali manta ne naredi ČLOVEKA

Očitno pa zgledi vlečejo: vzor mladim delikventom so pogosto stari, prevejani mački in otopele kriminalke.

Razred zase je zagotovo **Zvezdana Škrt**, vitalna upokojenka z zajetno kartoteko: že zdavnaj prerasla okvire žeparjenja, prosjačenja, odlične poljščin ter črne sečnje, zdaj pa je odvečno energijo usmerila v tujo pošto. Z doma izdelanim vitrihom najprej diskretno viomi v že vneprej izbrani nabiralnik, shrani voščilnice, seveda pa prebere pisma in jih nato onečedi s fekalijami. Svoj ritual zaključuje s starim trikom: oškodovancu 2x potrka na vrata, pusti oditis blatne roke ter se z zaigrano hibo odziblje naprej.

Film iztrebljenec mi je dal krila ...
Le zapeka me lahko ustavi.

Čnomajec **Vili Čar** rad zahaja v naše loge - pa ne samo zaradi številine žlahte, marveč tudi zaradi družbeno samozasčitne strasti, ki ga ima v oblasti. Nedejsko oblečen in s trofejnim, a še vedno nevarnim orožjem na prsih vzdržuje red in mir na kolovozih, legitimira prišleke iz Loke, občasno pa izstreli tudi kakšen ratal, vendar kot pravi sam, zgolj preventivno. Meri v glavnem na okna in balkone, kjer nageimni ne uspevajo simetrično, vedno željan prepira pa se rad postavi po robu tudi nevzgojeni mladeži, ki si želi starega papirja ...

"Kar je dobro - ni slabo! In dokler stvari ne bodo "posuhtane", ne bom zatisnil očesa. Sicer pa mi je vzdevek Rafael prav v ed." nam je po zasedovalnem teku namignil kleni trdoživ Vili Čar.

Vse krajanje opozarjamo na previdnost in povečano budnost, naslednja števila pa bo razkrila anomalije ter preslopnostiha Raketove in Lobodove ulice.

P.S. Pišite nam, kaj si o vsem tem mislite Vi!

Redakcija
izvršni producent: I. Robavs
Zvokovna obdelava: Končar,
Benedičič

Tisk: kamera: Grabež,
Škraba
Kaskaderji: Bulc, Bunc,
Bunc

ŠALE IN ANEKDOTE O TRZINCIH OBJAVLJENE V ODSEVU PRED 20. LETI

Se še kdo spomni, kakšen je bil Odsev pred dvajsetimi leti? Ko smo listali stare orumenele liste predhodnika sedanjega Odseva smo se večkrat nasmejali in ugotavljali, da ne bi bilo slabo, če bi kakšen članek ponatisnili, saj smo se včasih ubadali s problemi, ki nas še zdaj tarejo. Zanimivo je videti, kako smo se stvari lotevali takrat in kako se jih zdaj.

Za pokušino tokrat objavljamo nekaj starih anekdot in šal objavljenih v Odsevu št. 4. leta 1977:

Da so Trzinci nekoč voljali za ljudi, ki so bili večji urno zaneti in poiskati kakšen pretep, ni potrebno posebej pisati. Do tega slovesa so jim dosti pomagale gasilske veselice, katerih nekoč ni zamudil nihče, če se je imel za pravega Trzince: ne samo zaradi dobre kapljice, plesa in ženske, tam se je vedno našel tudi kak tujec, ki je bil "vreden batina", ki so jih domači fantje prav radi delili, samo če je bil kdo voljan sprejemati.

No, če pa jih ni bil...

Zaradi takih primerov so Trzinci vedno nosili s seboj tudi razne bojne oziroma obrambne "pripomočke", najsij je bil to navaden količek, žepni nožiček ali "pipeč", kot so mu rekli, ali pa kaj podobnega. Pa se je razvil nekoč med očetom in sinom, ki sta se ravno odpravljala na veselico, tale pogovor:

Oče pomenljivo: "Imaš pipeč s sabo?" "Menda ja!" odgovori sin, oče pa ni hotel verjeti sinu na vesele: "Pokaži!" Poba izvleče na dan že večkrat rabljen in zarjavel nožič in ga pomoli očetu. Ta ga nekaj časa kritično ocenjuje in ogleduje, nato pa se razjezi: "Šmrkovič! Poglej kolik je zarjavov! Boš že kakšnega zastrupil z ním!"

ln ker so bili, kot smo že v prejšnjih vrsticah izvedeli, Trzinci "športniki" in krepki fantje, ki so radi jedli in še rajši pili, ni bil med prejšnjimi generacijami redek tak, ki je dočakal drugega Abrahama - sto let, po domače - ali pa se mu je vsaj krepko približal. Marsikateremu takemu pa se je zgodilo, da je lažje krotil "Matildo", kot pa hodil vštiric z razvijajočo se tehniko.

Tako se je zgodilo tudi trzinskemu Lojzetu, ki je bil kljub svojim letom še dokaj čil in zdrav. Kako pa "tista petrolejka", ki se na "kno!" prižge, lahko brez petroleja gori pa mu niso mogli dopovedati. Tudi o radiu je imel precej svojo predstavo in "tisti ljudje, ki po kišni skačajo pa vprijejo", mu niso bili nikdar preveč pri srcu. Pa so mu enkrat otroci precej glasno navili radio in se - kot je pri njih navada - počasi raztepli naokrog, tako da je Lojze ostal v sobi sam s prižganim radiom. Operni pevec, ki je neumorno preizkušal svoj hrumeči bas, se ni in ni hotel utruditi in atu je počasi zrasel do vrha glave. A kako mu zapreti usta? Vedel je, da se to precej enostavno uredi, če vrtiš tiste gumbce, ampak kako in katere, mu pa ni bilo povsem jasno. Ker pa je vseeno mislil, da poskusiti ni greh, se je skobacal iz postelje, in upirajoč se na svojo palico, pridrsal do radia in začel vrteti gumbce.

Toda smola! Zavrtel je v napačno smer in pevec se je začel dreti še z večjo hitro.

Oče nekaj časa opazuje to čudno spremembo, kar naenkrat pa se preplašeno obrne, odvrže palico in med tekom iz sobe na ves glas zatarna:

"O ježeš, pomagajte! Zdej sm ga pa še razdažu!"

Trzinska znamenitost so tudi lovci. Pa ne samo zaradi dobrih "šicov", tudi zaradi "štosov", ki jih nikdar ne zmanjka. Zadnjič so Mengšanom povedali tegale:

Sedijo očetje zajci zvečer na njivi in igrajo tarok. Igra je ravno na višku, ko priteče sinko zajček in ves upehpan izdavi:

"Oči, oči, bežite! Lovci gredo!"

"Kakšni lovci?"

"Čisto ta zaresni! Že na koncu njive so!"

"A! so trzinski zraven?"

"Ne. Samo mengeški so!"

Po teh besedah oče zajec mirno potrepija sinko po uhljih, se obrne h kvartopirski družini in predlaga mešalcu kart:

"Daj, zmešaj še kakšne dve runde, potem bo pa res treba počes spokat."

Zdravnikove nasvete Trzinci zelo spoštujejo. To dokazuje tudi tole Jožetovo naročilo gostilničarki:

"Dons mi pa sam čaja prnes, Micka! Mi je dohtar ves alkohol prepovedal pit ... Pa da ne boš pozabiva ruma notr naliti!" še zavpije za njo in se vsede k zbrani družini.

Tako se v trzinskih "hramih radosti" ponavadi začne prvo dejanje. Kakšno pa je zadnje? Marsikdaj odvijajoče se takrat, ko že "Luna sije in kladvo bije trudne, pozne ure že", lahko tudi takole:

Ura se bliža eni po polnoči, ko se Jože, malo bolj na široko, da lažje obvladuje svojo neuravnoteženo postavbo pred padcem, odpravi domov, kamor tudi srečno prispe. Potihoma odpre vrata, si sezuje čevlje in se po prstih odplazi do kuhinje, kajti zbuditi preljubo ženičko ob tej pozni uri, zanj res ni pomenilo nič dobrega - to Joža sam prav dobro ve. Toda, glej ga zlomka:

"Kje si pa spet bandat tolk časa, pijandura stara?" se nežno oglasi sveže prebujena ženka.

"Kolk je pa ura?" "Kolk, deset!" se maže Jože iz zagate.

Pa spel nova smola! Prav tedaj cerkvena ura udari eno.

"Lažnivec ti grd! Posluš, ranokar je cerkvena eno odbila!", je še naprej raznežena Micka.

Ampak Joža se ne da!

"Ja hudiča, kdaj si pa že slišala, da bi nule bilo!"

Čeprav se ga Trzinci včasih radi "nacukajo", pa kaj neradi vidijo, da to pride v javnost. Tak je bil tudi Francelj, zgodilo pa se je naslednje:

Ko je prišel v gostilno, je bil še čisto trezen. Potem pa vse manj in ko se je začelo večeriti, že ni več vedel, ali on hodi okrog točilne mize ali točilna miza okrog njega. In treba je bilo iti tudi domov. Šel je. Najprej po dveh, nato po treh in nazadnje se je izkazalo, da se najbolje obnesejo vse štiri. Kljub temu, da je bil "pod gasom", je svojo pot ubral preko travnikov, da ne bi bil vsem na očeh, kot mu je vedno očitala žena, kadar je naredil kako neumnost. Šel je torej preko travnikov in mimo bajerja. Tam pa so veselo prepevale žabe. Ravno, ko je premišljeval koliko teh vragov mora biti tam notri, da tak koncert skup spravijo, ko ga presretni sosed, ki se je že na vse zgodaj tam mino odpravil po gobe.

"Kaj pa ti tukaj, Francelj?"

Francelju je postalo kljub pijanosti nekoliko vroče, vseeno pa se je hitro znašel:

"I, kaj hudiča! Tisto rego iščem, ki ves čas čez poje!"

(šale je zbral Tone Oreš)

Nasvidenje aprila!

SADJE ZELENJAVA "PRI MARTINEZ" VABI.

**ISTRA PONUDBA VSEH VrST SADJA IN ZELENJAVE,
OSVEŽILNIH PIJAC IN DRUGIH PRIBOLISKOV.
DNEVNO SVEŽE SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVA.**

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00.

**PRI MARTIN Z. TRZIN, MEKARJEVA 2
TEL.: 061/716-734**

SVETILA

odprto od 8.00 do 19.30
sobote od 8.00

ZVONE SIVER
Karantanska 13
1230 DOMŽALE

Tel.: 061/719-560, Tel./fax.: 061/719-564

SLAŠČIČARNA OGER

IZ STAREGA TRZINA

VSEM ŽENAM ČESTITAMO ZA MATERINSKI DANI!
VSEM KRAJANOM TRZINA ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE
PRAZNIKE!

Odprto imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE VEDNO DOBRODOŠLI!

Trzin, Mengeška cesta 26, tel.: 715 699.

Canon

BJC - 250

OSEBNI BARVNI TISKALNIK

VROČA CENA

BIFING

Matična 5, 1238 TRZIN, tel. prodaje: 061 185 55 86

*TRGOVSKO PODJETJE "MIMESA". DISKONT ŽIVAL 100 TRZIN, Dobrave 6,
vam po ugodnih cenah nudi razno blago, še posebno pa priporočamo:*

Pivo Union 0,5 plač	119,00 SIT
Prašek Ariel 3,6 kg PVC	899,90 SIT
Prašek Persil 3,6 kg PVC	849,90 SIT
Olje rastlinsko 1l st. Zvezda	199,90 SIT
Olje rastlinsko 1l st. Cekin	199,90 SIT
Kompot breskev 850 g	159,90 SIT
Kompot marelice 850 g	199,90 SIT
Ledeni čaj Sola breskev 1,5 l	179,90 SIT
Sokovi Rotaler 1l BP	od 95,00 SIT dalje
Sladkor 1kg PVC	145,00 SIT
Italijanske testenine 500 g	82,00 SIT

**KUPCEM ŽELIMO VESELE
VELIKONOČNE PRAZNIKE!**

Trgovsko podjetje
MIMESA d.o.o. Trzin,
Dobrave 6, tel.: 162-12-83